

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	Besvarede skriftlige forespørgsler:	
93/C 58/01	nr. 682/91 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Eksport til Irak via Saarstahl Völklingen og Export-Union Düsseldorf	1
93/C 58/02	nr. 2247/91 af Vincenzo Mattina til Kommissionen Om: Broen over Messina-Strædet	1
93/C 58/03	nr. 2442/91 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Import af tropisk træ fra Liberia	2
93/C 58/04	nr. 2586/91 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Sikkerheden i de europæiske kernekraftværker	2
93/C 58/05	nr. 2810/91 af Christos Papoutsis til Kommissionen Om: Direkte pålæg om udførelsen af projekter inden for rammerne af planerne for regionaludvikling i departementet Evros	3
93/C 58/06	nr. 2835/91 af Ian White til Kommissionen Om: Situationen vedrørende officielle klager	4
93/C 58/07	nr. 3017/91 af Florus Wijzenbeek til Kommissionen Om: Ramsar-konventionen og Fællesskabets udviklingspolitik	4
93/C 58/08	nr. 3043/91 af André Sainjon til Kommissionen Om: Nedprioritering af JESSI-programmet	5
93/C 58/09	nr. 3073/91 af Bouke Beumer til Kommissionen Om: Undergrundstransport gennem rørledningsnet	6
93/C 58/10	nr. 3163/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Finansiering og evaluering af kulturprojekter	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 58/11	nr. 3181/91 af Mark Killilea til Kommissionen Om: ORA-program	7
93/C 58/12	nr. 164/92 af Diego de los Santos López til Kommissionen Om: Støtte til det spanske højhastighedstog	8
93/C 58/13	nr. 298/92 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Sanktioner mod Jugoslavien og konsekvenserne heraf for belgiske firmaer	8
93/C 58/14	nr. 306/92 af Louis Lauga til Kommissionen Om: Styrkelse af rammeprogrammet for forskning og udvikling	8
93/C 58/15	nr. 397/92 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med vurdering af indvirkningen på miljøet af Vetto-dæmningen over floden Enza i Emilia-Romagna (Italien)	9
93/C 58/16	nr. 500/92 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Narkotikabekæmpelsesprogrammet	10
93/C 58/17	nr. 507/92 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: AIDS/HIV og forslaget til det tredje direktiv om livsforsikringsvirksomhed	10
93/C 58/18	nr. 508/92 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: AIDS/HIV og forsikringspraksis i Det Forenede Kongerige	10
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 507/92 og nr. 508/92	11
93/C 58/19	nr. 548/92 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Nordsøolie som en fællesskabsressource	11
93/C 58/20	nr. 648/92 af Marco Taradash til Kommissionen Om: Tyveri af kokain fra Retten i Rom	11
93/C 58/21	nr. 705/92 af Juan de la Cámara Martínez til Kommissionen Om: Skovrejsning	12
93/C 58/22	nr. 910/92 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Spanieres fritagelse for ejendomsskatter	12
93/C 58/23	nr. 936/92 af Paul Staes til Kommissionen Om: Asylpolitikken i EF	13
93/C 58/24	nr. 1088/92 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Bortskaffelse af dyrekroppe i EF	14
93/C 58/25	nr. 1161/92 af Mary Banotti til Kommissionen Om: EF-finansieret akvakultur i Amvrakikos-golfen	14
93/C 58/26	nr. 1182/92 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Kommissionens personale	15
93/C 58/27	nr. 1269/92 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: WARC '92	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 58/28	nr. 1344/92 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Gebyrer for vejgodstransporttilladelser	17
93/C 58/29	nr. 1384/92 af Fernando Suárez González til Kommissionen Om: Samarbejde med Latinamerika	17
93/C 58/30	nr. 1386/92 af Fernando Suárez González til Kommissionen Om: Samarbejde med Latinamerika	17
93/C 58/31	nr. 1390/92 af Fernando Suárez González til Kommissionen Om: Samarbejde med Latinamerika	18
93/C 58/32	nr. 1392/92 af Bouke Beumer til Kommissionen Om: Nederlandske forsikringsselskabers indgåelse af kollektive aftaler	18
93/C 58/33	nr. 1394/92 af Alman Metten til Kommissionen Om: Forsikringsselskabers aftale om ikke at dække jordskælvsrisiko	18
93/C 58/34	nr. 1438/92 af Ria Oomen-Ruijten, Maxime Verhagen, Petrus Cornelissen, Arie Oostlander, Bartho Pronk og Jan Bertens til Kommissionen Om: Forsikringskartel i Nederlandene med hensyn til naturkatastrofer	19
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1392/92, nr. 1394/92 og nr. 1438/92	19
93/C 58/35	nr. 1412/92 af Elmar Brok til Kommissionen Om: Dyrebrugs- og insemineringstekniker	19
93/C 58/36	nr. 1440/92 af Annemarie Goedmakers til Kommissionen Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Tcholliré-lejren, Cameroun	20
93/C 58/37	nr. 1481/92 af Arthur Newens til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Støtte til Somalia	20
93/C 58/38	nr. 1484/92 af Nicole Fontaine til Kommissionen Om: EF-anerkendelse af oprindelsesbetegnelser	21
93/C 58/39	nr. 1488/92 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: EF-støtte til kroatisk landmænd	21
93/C 58/40	nr. 1499/92 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Udvikling af humane fælder	22
93/C 58/41	nr. 1512/92 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Pilotprojekt under de integrerede middelhavsprogrammer ved Prespes	22
93/C 58/42	nr. 1514/92 af Panayotis Roumeliotis til Kommissionen Om: Bekæmpelse af forurening af Middelhavet	23
93/C 58/43	nr. 1522/92 af Ben Fayot til Kommissionen Om: Handel med frimærkesamlinger i det indre marked	23
93/C 58/44	nr. 1532/92 af Dimitrios Dessylas til Kommissionen Om: Den nye internationale lufthavn i Athen (Spata) og de alvorlige miljødelæggelser	24

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 58/45	nr. 1598/92 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: BST-præparater til SNG	24
93/C 58/46	nr. 1612/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Radioaktivt udslip og Projekt Marina	25
93/C 58/47	nr. 1620/92 af Pol Marck til Kommissionen Om: Import af chilensk fårekød til EF	25
93/C 58/48	nr. 1623/92 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Regionsudvalget	26
93/C 58/49	nr. 1673/92 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: EF-finansierede markhegn i Botswana	26
93/C 58/50	nr. 1694/92 af Marco Taradash til Kommissionen Om: Situationen i Rumænien	27
93/C 58/51	nr. 1737/92 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem EF og Marokko	28
93/C 58/52	nr. 1744/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udnyttelsen og udviklingen af Olympos	28
93/C 58/53	nr. 1746/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Vejen fra Ambeloqas over Rodia til Skamnia	29
93/C 58/54	nr. 1770/92 af Maria Cassanmagnago Cerretti til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Volden i Libanon	29
93/C 58/55	nr. 1977/92 af Víctor Manuel Arbeloa Muru til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Behovene på Albanien's hospitaler	29
93/C 58/56	nr. 2170/92 af Claude Cheysson til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Rapport forelagt de republikanske medlemmer af Repræsentanternes Hus i den amerikanske Kongres, ifølge hvilken Iran er i besiddelse af atomvåben	29
93/C 58/57	nr. 2185/92 af Bernard Antony til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Våbenindustrien	30
93/C 58/58	nr. 2202/92 af Ernest Glinne til Rådet Om: Protektionisme i USA vendt imod visse europæiske virksomheders fusioner, opkøb og overtagelser	30
93/C 58/59	nr. 2236/92 af Raymonde Dury til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Oprettelse af en delegation i Vietnam	31
93/C 58/60	nr. 2434/92 af Ernest Glinne til Rådet Om: Bulgarske »arbejdsformidlingskontorer«, som garanterer et job i Fællesskabet	31
93/C 58/61	nr. 2445/92 af Gianfranco Amendola til Rådet Om: Sikkerhedsforanstaltninger i Rådet, hvis der blandt dets medlemmer findes personer, som er sigtet for mafiaforbrydelser	31
93/C 58/62	nr. 2481/92 af Filippas Pierros til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Den tyrkiske stats krænkelse af menneskerettighederne på bekostning af kurderne	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 58/63	nr. 2516/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Mord på journalister i Tyrkiet begået af parastatslige organisationer	32
93/C 58/64	nr. 2517/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Skopjes taktik	33
93/C 58/65	nr. 2520/92 af Alexander Langer, Claudia Roth og Gérard Onesta til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Kroatien	33
93/C 58/66	nr. 2677/92 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Rådet Om: Støtte til producenter af hård hvede	34
93/C 58/67	nr. 2687/92 af Giulio Fantuzzi til Rådet Om: Godtgørelser til traditionelle produktionsområder for hård hvede i Emilia-Romagna	34
93/C 58/68	nr. 2688/92 af Luigi Moretti til Rådet Om: Fare for en vending i autoritær retning i Italien og den fælles sikkerhedspolitik	35
93/C 58/69	nr. 2713/92 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Sikkerheden på atomkraftværker i østlandene	35
93/C 58/70	nr. 2739/92 af Filippas Pierros til Rådet Om: Omfattende vestlige investeringer i Øst- og Centraleuropa	36
93/C 58/71	nr. 2787/92 af Luigi Moretti og Francesco Speroni til Rådet Om: Alvorligt angreb på demokratiet i Italien	37
93/C 58/72	nr. 2832/92 af Claude Desama til Rådet Om: Fri bevægelighed for arbejdstagere — offentlig administration	37
93/C 58/73	nr. 2834/92 af lord O'Hagan til Rådet Om: Moonies-sekten	38
93/C 58/74	nr. 3007/92 af Alex Smith til Rådet Om: Rådet (sociale anliggender)	38
93/C 58/75	<i>Ubesvarede skriftlige forespørgsler</i>	39

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 682/91

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1991)

(93/C 58/01)

Om: Eksport til Irak via Saarlühl Völklingen og Export-Union Düsseldorf

Virksomheden Saarlühl Völklingen leverede i sommeren 1990 legeret pladestål, stålringe og stangstål til firmaet Export-Union Düsseldorf. Ca. 10 % af det bestilte materiale skal af dette firma være blevet videreleveret til Irak.

1. I juni 1990 kontrollerede tre medarbejdere fra det irakiske firma Teco produktionen af den resterende del af de via Export-Union bestilte stålmaterialer og blev hos Saarlühl Völklingen uddannet i videreforarbejdning af disse materialer. Er Kommissionen klar over, hvilke materialer der var tale om, samt hvilken uddannelse de pågældende fik?
2. Stålet skulle i første omfang gøres klar til eksport gennem generelle tilladelser fra TÜV-Saarland (den tekniske kontroltjeneste). TÜV-Saarland konstaterede dog, at det stål, der havde opnået eksporttilladelse fra Bundesamt für Wirtschaft (forbunds-kontoret for økonomi), ikke var i overensstemmelse med de prøver, der var blevet forelagt til kontrol. Er Kommissionen klar over, hvilket materiale TÜV-Saarland fik forelagt til kontrol?
3. Toldpolitiet i Düsseldorf mener nu at have fundet bevis for sin oprindelige mistanke om, at det af Saarlühl leverede stål, som skulle anvendes til et gascentrifugeringsanlæg til uranberigelse, er skåret til, så det passer nøjagtigt til Iraks Condor-raketter. Ligger Kommissionen inde med detaljerede oplysninger om, hvad det eksporterede materiale kan anvendes til i betragtning af, at en talsmand for forbundskonomiministeriet allerede på et ret tidligt tidspunkt påpegede, at der forelå mistanke om, at der var tale om raketstål?

Er der efter Kommissionens opfattelse tale om, at Düsseldorf-firmaet Export-Union med ovennævnte handlinger har vildledt Bundesamt für Wirtschaft (ved at udvirke en »negativattest« gennem ukorrekte oplysninger om eksportmaterialet) og dermed overtrådt Forbundsrepublikkens lov om udenrigshandel? Og er der endvidere tale om en ikke-tilladt deltagelse i et raketprojekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(14. december 1992)

Kommissionen har igen beføjelse til at behandle det spørgsmål, det ærede medlem stiller, da det for øjeblikket udelukkende hører ind under de ansvarlige nationale myndigheders kompetence.

Kommissionen har ingen oplysninger om de særlige punkter, det ærede medlem henviser til.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2247/91

af Vincenzo Mattina (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(93/C 58/02)

Om: Broen over Messina-Strædet

I de nærmeste måneder skal EF-eksperter arbejde sammen med den italienske regering i forbindelse med fastlæggelsen af en strategi for at bringe balance i de offentlige udgifter. Agter Kommissionen ikke at angive som retningslinje, at store, men ikke højt prioriterede offentlige arbejder udsættes, bl.a. broen over Messina-Strædet, der ikke er højt prioriteret og af beskeden

virksomheder, og hvis anslåede omkostninger beløber sig til 25 000 mia. lire, hvoraf der allerede er brugt 300 mia. lire til projekteringen alene?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
(19. oktober 1992)

Indtil nu har Kommissionen ikke skullet udtale sig om det hensigtsmæssige i at skabe en fast forbindelse over Messina-strædet, idet den italienske regering ikke har indgivet en anmodning herom.

Men uafhængigt af en eventuel sådan anmodning tilkommer det ikke Kommissionen at give »retningslinjer« til en medlemsstats regering for at udsætte igangsættelsen af et transportinfrastrukturprojekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2442/91

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1992)

(93/C 58/03)

Om: Import af tropisk træ fra Liberia

I juni 1991 blev det offentligt kendt, at den liberianske oprørsleder Charles Taylors har eksporteret tropisk træ fra Liberia og derved har finansieret våbenkøb. Tre europæiske virksomheder har af Taylors patriotiske bevægelse NPLF købt træ for næsten 12 mio. hfl. Træet afskibes fra Liberia via Elfenbenskysten til Hull i Det Forenede Kongerige samt til Sète og La Pallice i Frankrig.

Kommissionen har under ITTO-konferencen i Quito (den 29. maj til 6. juni 1991) erklæret, at det er et vigtigt led i Fællesskabets og medlemsstaternes politik, at den kommercielle udvinding af træ kun bør ske fra bæredygtigt forvaltede skove.

1. Hvilke virksomheder i Fællesskabet har importeret tropisk træ fra Liberia og Elfenbenskysten? Agter Kommissionen at fordømme denne praksis?
2. Deler Kommissionen den opfattelse, at en sådan ukontrolleret fremgangsmåde ikke er i overensstemmelse med dens strategierklæring om, at kommerciel udvinding af træ kun bør ske fra bæredygtigt forvaltede skove? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for snarest muligt at bringe denne forkastelige praksis til ophør?
3. Hvilken importordning for tropisk træ agter Kommissionen at anvende med henblik på en effektiv gennemførelse af sin egen strategi?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**
(14. oktober 1992)

Kommissionen har modtaget bekræftelse på, at der skulle foregå ulovlig handel med tropisk træ mellem Liberia og Elfenbenskysten med nogle europæiske havne som endelig destination.

Den kan naturligvis kun fordømme denne praksis, for så vidt som udbyttet af handelen med en så værdifuld råvare som tropisk træ er bestemt til andre formål end økonomisk udvikling af produktionslandet til virkelig gavn for befolkningen.

Kommissionen deler det ærede medlems synspunkt om, at denne form for ukontrolleret praksis er i strid med en sund og varig forvaltning af den tropiske regnskov. Hvad angår den generelle afskovningsproces — hvis årsager i de fleste tilfælde ikke har noget med skovbrug i egentlig betydning at gøre — får alvoren af denne os til at arbejde for snarest muligt at nå det mål, som er skovens bevarelse og bæredygtighed.

Kommissionen har ofte haft lejlighed til at bekræfte, at den er ved at udarbejde nogle retningslinjer for globale foranstaltninger; disse foranstaltninger må nødvendigvis tage hensyn til udviklingen i drøftelserne inden for OIBT/ITTO om målsætningen vedrørende »bæredygtighed« i år 2000.

Den erkender imidlertid, at en varig forvaltning af den tropiske regnskov påvirkes af en del andre faktorer end handelen med træ, hvis anvendelse henhører under udviklingslandene. Kommissionen vil derfor tilskynde til og støtte ethvert initiativ på nationalt plan.

Det skal endelig understreges, at det sidste OIBT/ITTO-Råd, som afsluttedes i december 1991, gjorde fremskridt mod et verdensomspændende bæredygtighedsbegreb, hvis grundprincipper skal udgøre en fællesnævner for skov- og handelspolitikken hos signatarstaterne af den internationale aftale om tropisk træ.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2586/91

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1992)

(93/C 58/04)

Om: Sikkerheden i de europæiske kernekraftværker

På baggrund af branden den 12. oktober 1991 i reaktor nr. 2 i kernekraftværket i Tjernobyl er det relevant at gøre

sig tanker om sikkerheden i de europæiske kernekraftværker.

1. Er det korrekt, at følgende værker i Europa betragtes som farlige:
 - Det Forenede Kongerige: 22 værker (Bradwell to, Calder Hall fire, Chapelcross fire, Dungeness to, Hincley to, Oldbury to, Sizewell to, Trowsfynydd to og Wylfa to)
 - Tyskland: et værk (Obrigheim)
 - Nederlandene: et værk
 - Frankrig: to værker (Chooz og Saint Laurant)
 - Spanien: et værk (Gerona)?
2. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at garantere sikkerheden?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi**

(25. november 1992)

1. Det er rigtigt, at de værker, der er opregnet i spørgsmålet fra det ærede medlem, er de ældste i Fællesskabet, uden at dette nødvendigvis berører deres sikkerhed. I de forskellige lande i Fællesskabet gennemgår disse anlæg systematisk sikkerhedsrevisioner. På grundlag af de opnåede resultater træffer de nationale sikkerhedsmyndigheder afgørelse om eventuelle forbedringer af disse anlæg for at give dem en acceptabel sikkerhed inden for rammerne af de nationale lovgivninger. Efter en cost/benefit-analyse beslutter operatørerne sig til at enten at foretage de krævede forbedringer eller standse driften. Visse af de nævnte værker er allerede nu ude af drift.

2. Kommissionens aktioner med henblik på strålingsbeskyttelse af arbejdstagerne og befolkningen er baseret på kapitel III »sundhedsbeskyttelse« i Euratom-Traktaten. Enhver aktivitet, som indebærer en risiko som følge af ioniserende stråling, er specielt underlagt bestemmelserne i direktivet om fastsættelse af grundlæggende normer for sundhedsbeskyttelse af befolkningen og arbejdstagerne mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling⁽¹⁾.

I øvrigt har Kommissionen den 24. januar 1992 forelagt Rådet en beretning om gennemførelsen af resolution af 22. juli 1975 om de teknologiske problemer i forbindelse med nuklear sikkerhed for perioden 1987—1991⁽²⁾.

I denne beretning redegør Kommissionen bl.a. for de fremskridt, der er opnået med hensyn til harmonisering på fællesskabsplan af kravene til nuklear sikkerhed. Disse fremskridt er opnået inden for rammerne af en samordnet planlægning på fællesskabsplan mellem sikkerhedsmyndigheder, operatører og fabrikanter af elektronukleart materiel. Konsolideringen af denne fælles planlægning skulle gøre det muligt at udstrække den til landene i Central- og Østeuropa ved at drage fordel af de samarbejdsmuligheder, der er ved at udvikle sig med disse lande.

Rådet har tilskyndet dette i sin resolution af 18. juni 1992 om de teknologiske problemer i forbindelse med nuklear sikkerhed⁽³⁾.

Europa-Parlamentet har for sit vedkommende udtalt sig om emnet sikkerhed i nukleare anlæg i medlemsstaterne i Det Europæiske Fællesskab med sin vedtagelse af en resolution den 27. september 1992 (Adam-rapporten), hvori det bl.a. insisterer på en maksimal sikkerhed i nukleare anlæg.

Uden at Fællesskabet inden for rammerne af Euratom-Traktaten har nogen eksplicit kompetence vedrørende tilladelser til opførelse og drift af kernekraftværker, herunder de sikkerhedsmæssige aspekter, er de systematiske revisioner, som foretages af medlemsstaternes myndigheder, også genstand for udvekslinger af synspunkter og dybtgående drøftelser inden for rammerne af Kommissionens permanente arbejdsgruppe »sikkerhed i forbindelse med termiske reaktorer«.

Heri redegøres der for de anvendte metoder og de opnåede resultater, og sammenholdelsen af de forskellige synspunkter giver mulighed for fremskridt hen imod en harmonisering af fremgangsmåderne i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980.

EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984.

⁽²⁾ Dok. SEK(92) 79 endelig udg.

⁽³⁾ EFT nr. C 172 af 8. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2810/91

af Christos Papoutsis (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1992)

(93/C 58/05)

Om: Direkte pålæg om udførelsen af projekter inden for rammerne af planerne for regionaludvikling i departementet Evros

Er EF-Kommissionen i stand til at bekræfte, at de direkte pålæg om udførelse af elleve dæmningsarbejder i departementet Evros i Grækenland — med et samlet budget på 1,8 mia. dr., er i overensstemmelse med retsakter, der garanterer, at de finansielle midler bliver administreret korrekt — ikke kun de nationale midler, men også EF-midlerne, eftersom disse projekter hører ind under EF-programmet for regionaludviklingsplaner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(26. oktober 1992)

Kommissionen skal meddele det ærede medlem, at den ikke har modtaget oplysninger om, at der skulle være blevet klaget over de forhold, som er omtalt i det foreliggende spørgsmål. Kommissionen har dog henvendt sig til de græske myndigheder for at få præciseret, om de elleve underhåndsftaler svarer til elleve dæmningsarbej-

der, eller om nogen af dem vedrører samme dæmning. Herved skulle det kunne kontrolleres, om aftalerne er blevet opdelt på en måde, der er uforenelig med artikel 7, stk. 2, i direktiv 71/305/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾. Kommissionen vil fremsende resultatet af sin undersøgelse til det ærede medlem.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2835/91

af Ian White (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1992)

(93/C 58/06)

Om: Situationen vedrørende officielle klager

1. Hvorledes forholder det sig med, eller hvad er resultatet af følgende klager i henhold til direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾:

355/85, 431/86, 601/86, 704/86, 715/86, 730/86, 731/86, 764/86, 766/86, 761/86, 37/87, 202/87, 219/87, 424/87, 504/87, 533/87, 584/87, 616/87, 646/87, 654/86, 658/87, 669/87.

2. Hvor langt er man nået i hver enkelt sag, for så vidt angår levestedernes fredningsværdi?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(7. december 1992)

1. Efter nøje at have gennemgået de pågældende sager har Kommissionen besluttet ikke at opfølge følgende klagesager:

431/86 (Nederlandene), 601/86 (Frankrig), 715/86 (Italien), 730/86 (Tyskland), 731/86 (Tyskland), 766/86 (Frankrig), 424/87 (Spanien), 504/87 (Grækenland) samt 669/87 (Danmark).

Der er stadig overtrædelsesprocedurer i gang i henhold til EØF-Traktatens artikel 169 vedrørende de følgende sager eller miljømæssige anliggender i relation hertil:

355/85 (Nederlandene), 704/86 (Grækenland), 764/86 (Grækenland), 781/86 (Grækenland), 37/87 (Grækenland), 202/87 (Spanien), 219/87 (Spanien), 533/87 (Italien), 584/87 (Grækenland), 616/87 (Grækenland), 654/86 (Grækenland), 646/87 (Spanien) samt 658/87 (Italien).

2. Kommissionen har ingen beføjelser til at foretage inspektion på stedet i forbindelse med disse konkrete

sager. I forbindelse med de procedurer, som Kommissionen stadig følger op, er den imidlertid af den opfattelse, at bevarelsen af de pågældende områder ikke er tilstrækkelig omfattende eller tilfredsstillende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3017/91

af Florus Wijsenbeek (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(93/C 58/07)

Om: Ramsar-konventionen og Fællesskabets udviklingspolitik

Under den seneste konference af deltagerne i Ramsar-konventionen, hvor bl.a. Belgien, Danmark, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige var repræsenteret i deres egenskab af fuldt medlem og Luxembourg og Fællesskabet deltog med observatørstatus, blev det henstillet (Henstilling C.4.13), at:

- de kontraherende parter opfordrer multilaterale udviklingsbanker og andre udviklingskontorer til at fremme bevarelsen og en fornuftig anvendelse af vådområderne
- samt at disse banker og kontorer fremmer udarbejdelsen og vedtagelsen af nationale politikker med henblik på en fornuftig anvendelse og bevarelse af vådområderne.

1. Har de forskellige afdelinger under Kommissionen, som er ansvarlige for tildeling af regionale udviklingsmidler og udviklingsmidler til tredjelands modtaget instruks i den henseende?

2. Er der rettet en opfordring af denne art til EIB?

3. Hvad er Kommissionens standpunkt med hensyn til udviklingsstøttens rolle (både inden for og uden for Fællesskabet) i forbindelse med fremme af en fornuftig anvendelse af vådområderne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(15. december 1992)

Den Europæiske Investeringsbank er fuldt ud opmærksom på betydningen af, at vådområder beskyttes og bevares. For alle projekter, hvortil EIB overvejer at yde finansiering, gennemfører den en omfattende vurdering af de miljømæssige konsekvenser, som bl.a. omfatter de mulige følger for vand- og landøkosystemerne. EIB rådfører sig desuden systematisk med de relevante tjenestegrene i Kommissionen, herunder CORINE-programmet.

Inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 2242/87 ⁽¹⁾ om fællesskabsaktioner på miljøområdet har Kommissionen allerede ydet finansiel støtte til projekter vedrørende en fornuftig anvendelse af vådområder.

Desuden er samarbejdet mellem Ramsar-konventionens generalsekretariat og Kommissionen blevet styrket i 1991.

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3043/91

af André Sainjon (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(93/C 58/08)

Om: Nedprioritering af JESSI-programmet

EF ønsker tilsyneladende at nedprioritere Jessi-programmet (Joint European Submicron Silicon Projekt), det store europæiske program til udvikling af fremtidens chips. Programmets budget for 1992 er således blevet nedskåret med 25 %, og udgifterne er reduceret til 400 mio. ecu.

EF er sammen med de berørte landes regeringer en af JESSI's vigtigste finansieringskilder.

EF og lande som Frankrig er ikke særlig villige til at sikre finansieringen af dette program, hvis formål det er at gøre den europæiske elektroniske industri konkurrencedygtig over for japanerne. JESSI spiller desuden en vigtig rolle i udarbejdelsen af større projekter som mobiltelefoner, ISDN-net, højopløsnings-TV og fremstilling af komponenter.

Denne nedskæring af budgetmidler hæmmer den ekstraordinære indsats, som Europa må gøre for at klare sig over for den japanske og den amerikanske elektroniske industri. Flere tusinde arbejdspladser er truet inden for denne sektor, dersom vi ikke ser realiteterne i øjnene.

Kan Kommissionen præcisere, hvorledes den agter at sikre den elektroniske industris udvikling i Europa efter denne nedskæring af budgetmidlerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi

(1. december 1992)

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse af mikroelektronikkens store betydning. Mikroelektronik er det teknologiske grundlag for informationsteknologi og telekommunikation og er derfor en nøgelfaktor for hele den europæiske elektronikindustri konkurrenceevne.

JESSI-initiativet indtager en vigtig rolle inden for F&U i mikroelektronik og har som sådan modtaget og modtager stadig betydelig EF-støtte.

I JESSI-planlægningsfasen (Eureka projekt EU127), der blev gennemført i 1988 af repræsentanter for industri, forskningscentre og universiteter, blev arbejdsindsatsen anslået til 21 400 mandår til omkostninger på i alt ca. 3 800 mio. ecu i den otte-årige periode 1989—1996. Der ansøgte om finansiel støtte til JESSI-programmet fra industrien (50 %), de nationale regeringer (25 %) (Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Italien og Det Forenede Kongerige) og EF (25 %). JESSI-startfasen begyndte i maj 1990, og Kommissionen afsatte 50 % af de midler, der var tilbage af ESPRIT-programmet for mikroelektronik, til at støtte igangsætning af de første samarbejdsbaserede JESSI-projekter. Den samlede støtte til JESSI og tilknyttede projekter beløb sig til 102 mio. ecu i 1990—1991.

Der ydes fortsat støtte under det igangværende IT-særprogram, der blev vedtaget den 8. juli 1991. På linje med rådsafgørelsens mål og videnskabelige og tekniske indhold bruges således 55 % af de budgetmidler, der er afsat til delprogrammet for mikroelektronik (1992—1994), til strategisk arbejde inden for avanceret submikron CMOS-teknologi, foreslået under JESSI-programmet.

I lyset af et omstruktureret JESSI-program, hvor ideen med »flagskibsprojekter« blev indført for at koncentrere indsatsen om specifikke brugerapplikationer, vedtog industrien (JESSI-styrelsen) og de offentlige myndigheder (JESSI-udvalget) i oktober 1991 en revideret budgetramme for den første treårige periode af JESSI-hovedfasen, der indledtes i januar 1992. For denne periode (1992—1994) er budgetrammen på 1 232 mio. ecu, fordelt således:

- Bidrag fra industrien: 616 mio. ecu
- Bidrag fra medlemsstaterne: 416 mio. ecu
- Bidrag fra EF: 200 mio. ecu.

Kommissionen har således til dato øremærket omkring 302 mio. ecu til JESSI i tidsrummet 1990—1994. Dette beløb kan i givet fald forhøjes, afhængigt af afgørelsen om det finansielle tillæg til det tredje rammeprogram.

Kommissionen mener, at disse tal klart vidner om Fællesskabets engagement og støtte til virkeliggørelsen af de mål, JESSI har sat sig selv.

Med hensyn til den fremtidige udvikling har Kommissionen bekræftet, at den agter at prioritere mikroelektronik. I dens arbejdsdokument om det fjerde rammeprogram ⁽¹⁾ hedder det således under det første af de 31 tematiske kerneområder, den »første foranstaltning« omfatter:

Nøgleelementer til IT-systemer: Formålet er at sætte et bredt spektrum af europæiske industrier i stand til at

fremstille og udnytte elektroniske systemer konkurrencedygtigt. Forskningen og udviklingen skal omfatte nøglekomponentteknologier (CMOS), systemelementer (mikroprocessorer og mikrosystemer) og grundlæggende IT-forskning. Tilsammen skal de sikre, at både den nuværende og fremtidige teknologigeneration får adgang til byggeblokkene til komplekse systemer på det rette tidspunkt. Den næste generation af avanceret CMOS-baserede kredsløb, som er mindre og har større hastighed og øget kompleksitet, vil blive udviklet i tilknytning til Joint European Submicron Silicon (JESSI)-projektets nye fase under udførlig vejledning fra industrien. Mikroprocessersystemer på grundlag af RISC-arkitektur vil blive udviklet sammen med åbnet systemprogrammel til støtte herfor med sigte på europæiske systemintegratorer, mens udviklingen af mikrosystemer, der omfatter sensorer, aktuatorer og logiske kredsløb, vil komme til at inddrage en række forskellige discipliner fra halvlederforbearbejdningsteknologi over optik og anden sensorteknologi til robotter. Det grundlæggende forskningsarbejde skal her som inden for andre tværfaglige områder suppleres af tematiske netværk bestående af faglige kapaciteter.

Kommissionen vil fortsat samarbejde med industrien og de deltagende offentlige myndigheder for at gøre JESSI-programmet mere målrettet såvel i den igangværende som den nye fase, der begynder i 1994. Målet hermed er at udnytte ressourcerne, herunder bl.a. de offentlige midler, bedst muligt for at nå de mål, der har størst betydning for den europæiske elektronikindustri konkurrenceevne på internationalt plan.

Hvis alle de berørte parter fortsat prioriterer mikroelektronik og i særdeleshed JESSI-initiativet højt, og hvis denne prioritering modsvares af industriens investeringer og af støtte fra bl.a. medlemsstaternes myndigheder, er Kommissionen overbevist om, at Fællesskabet vil have en realistisk chance for at sikre fremtiden for denne vigtige industri.

(¹) Dok. KOM(92) 406 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3073/91
af Bouke Beumer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(93/C 58/09)

Om: Undergrundstransport gennem rørledningsnet

Foruden den allerede eksisterende godstransport ad landevej, til søs, med jernbane og fly rettes opmærksomheden især inden for byggebranchen mod undergrundstransport af gods gennem rørledningsnet. Rørledningsnettene skal forbinde de vigtigste distributions- og befolkningsregioner indbyrdes. Det fremgår, at der i

Japan allerede er indhøstet positive erfaringer med denne transportform.

1. Hvor vidt kan Kommissionen tilslutte sig den opfattelse, som fortalene for denne transportform med underjordiske rørledningsnet giver udtryk for, nemlig at det drejer sig om et ideelt, sikkert, miljøvenligt og permanent system med stor kapacitet, lang levetid og ringe pladsbehov, som samtidig kan konkurrere med andre transportformer, da omkostningerne til etablering (og drift) ikke betragtes som værende særlig store?
2. I hvilket omfang vil undergrundstransport gennem rørledningsnet kunne blive en alternativ løsning under henvisning til de kommende tyve års forventede stigning i transportmængden i Europa på omkring 50%? For hvilke varebevægelser og nuværende transportformer kan det især blive et supplement, og mellem hvilke distributions- og befolkningsregioner kan et underjordsk rørledningsnet forventes at få betydning?
3. Mener Kommissionen, at etablering og drift af infrastrukturen i underjordiske rørledningsnet fortrinsvis henhører under den offentlige forvaltnings ansvarsområde, eller er det i virkeligheden en opgave for det private erhvervsliv, eller skal etableringen og driften varetages af den offentlige forvaltning og det private erhvervsliv i fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(2. december 1992)

Kommissionen har med interesse mærket sig det ærede medlems forespørgsel.

Det er i øvrigt ikke første gang, spørgsmålet om et underjordsk godstransportnet er blevet bragt op. På et kollokvium arrangeret for nogle år siden af universitetet i Delft drøftedes endog muligheden for at bruge rør med vakuum for at nå op på højere hastigheder.

Der er ingen, der er i tvivl om miljøfordelene ved et sådant system; men man må ikke være blind for, at anlægget af systemet over store afstande og på åbent land ville blive for dyrt til at være rentabelt. Dette indtryk styrkes yderligere, når man tænker på de vanskeligheder, hovedsagelig af finansiell karakter, man mødte ved anlægget af alpetunnelerne, hvor denne løsning byder på supplerende fordele på grund af energibesparelser, som forbedrer rentabiliteten.

Kommissionens tjenestegrene er desværre ikke i besiddelse af oplysninger om et projekt af denne art i Japan.

En statistisk oversigt over varer transporteret i rørledninger sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3163/91
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (24. januar 1992)
 (93/C 58/10)

Om: Finansiering og evaluering af kulturprojekter

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange penge der i perioden 1989—1991 er givet ud til projekter vedrørende teater, opera og dans, både i forbindelse med »Platform Europa« og andre initiativer? Når Kommissionen stiller EF-midler til rådighed for kulturelle begivenheder/projekter, følger den da en bestemt procedure for at sikre, at pengene gives godt ud?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
 (5. oktober 1992)

Kommissionen yder finansiel støtte til kulturprojekter med en europæisk dimension på en lang række kunstneriske og kulturelle områder.

Støtten ydes fra 1991 gennem programmet »Europæisk kulturform — Tildeling af kulturpriser«, som første gang blev offentliggjort den 10. juli 1990 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Programmet benævnes i dag »Kaleidoskop«-programmet.

Kommissionens støtte til teater og dans beløber sig til ca.:

- 474 000 ecu i 1991
 - Teater: 384 000 ecu
 - Dans: 90 000 ecu
- 369 500 ecu i 1990
 - Teater: 364 500 ecu
 - Dans: 5 000 ecu
- 287 000 ecu i 1989
 - Teater: 272 000 ecu
 - Dans: 15 000 ecu

Når der ydes finansiel støtte til et kulturprojekt, sender Kommissionen arrangørerne en formular, der skal udfyldes og underskrives, og hvori det udtrykkeligt angives, at støttemodtageren:

1. I overensstemmelse med finansforordningen af 21. december 1977 om Fællesskabernes almindelige budget, som ændret den 13. marts 1990, erklærer sig indforstået med, at Kommissionen og Revisionsretten kontrollerer anvendelsen af EF-midlerne.
2. Forpligter sig til inden for tre måneder efter arrangementets afslutning (da bevillingerne til disse aktiviteter i henhold til budgetreglerne kun er gyldige i en

begrænset periode) at sende Kommissionen to eksemplarer af:

- en rapport om, hvordan det finansielle tilskud er anvendt
- et rengskabsudtog attesteret af den projektansvarlige i modtagerorganisationen eller en regnskabsopgørelse ledsaget af attesterede bilag, der angiver de afholdte udgifters størrelse og art samt alle indtægter (inklusive tilskuddet fra Kommissionen)
- eventuelt den årlige revisionsrapport.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3181/91
af Mark Killilea (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (24. januar 1992)
 (93/C 58/11)

Om: ORA-program

Kommissionen modtog i midten af september 1991 ansøgninger fra Irland vedrørende ovennævnte program.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse:

1. Hvornår vil der blive truffet endelig afgørelse i forbindelse med Irlands ansøgninger?
2. Hvilke ansøgninger fra Irland er blevet imødekommet og efter hvilke kriterier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi
 (30. november 1992)

Efter indkaldelsen af forslag om F&U inden for telematiksystemer i landområder har Forvaltningsudvalget for Telematik afgivet positiv udtalelse om resultaterne af bedømmelsen af forslagene, og alle kontraktforhandlingerne er ført til ende. Elleve F&U-projekter blev indledt i januar 1992, og fem andre påbegyndes i slutningen af 1992.

Ud af de 98 indsendte forslag omfattede 46 irske foretagender, og 22 irske foretagender er partnere i ti af de 16 forskningsprojekter.

Alle disse F&U-projekter indgår i en integreret forskningsindsats, der samordnes af CIRCA Group i Irland. De første resultater af forskningen blev drøftet på et arbejds møde arrangeret af Tipperary Rural and Business Development Programme i Thurles, Irland, i begyndelsen af oktober 1992.

Alle forslagene blev bedømt ud fra kriterierne i bilag III til Rådets afgørelse om det tredje rammeprogram og kriteri-

erne i afgørelsen om særprogrammet om telematiksystemer af almindelige interesse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 164/92

af Diego de los Santos López (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. februar 1992)

(93/C 58/12)

Om: Støtte til det spanske højhastighedstog

Kan Kommissionen redegøre for alle de former for støtte eller tilskud, der er bevilget eller påtænkt fra strukturfondene (EFRU) eller andre strukturelle instrumenter (EIB), til det spanske højhastighedstog (AVE) på dets første strækning Sevilla—Madrid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(10. december 1992)

EF-støtten til gennemførelsen af højhastighedsstrækningen Madrid—Sevilla, der blev indviet i april 1992, var følgende:

	(mio. ecu)
<i>Støtte</i>	
EFRU	784
Post 700 (EF-infrastrukturer)	4
Sub total	788
<i>Lån</i>	
EKSF	109
EIB	77
Sub total	186
I alt	974

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 298/92

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. februar 1992)

(93/C 58/13)

Om: Sanktioner mod Jugoslavien og konsekvenserne heraf for belgiske firmaer

Flere belgiske firmaer straffes som følge af Fællesskabets sanktioner mod Jugoslavien. Det drejer sig navnlig om firmaer, der i Jugoslavien forarbejder varer, som dernæst

reimporteres i Fællesskabet med henblik på markedsføring.

En præferenceordning med en nul-sats muliggjorde tidligere denne reimport, men ordningen er blevet ophævet i forbindelse med sanktionerne mod Jugoslavien, hvilket har medført vanskeligheder for de belgiske firmaer, som er tvunget til at betale en toldafgift på 9,5 % for at reimportere de i Jugoslavien forarbejdede produkter.

Dette forhold skaber vanskeligheder for de pågældende virksomheder.

Hvordan agter Kommissionen at løse dette problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(5. november 1992)

Den afgørelse, som Rådet traf den 11. november 1991 om at suspendere de handelsmæssige indrømmelser, der er fastlagt i aftalerne mellem Fællesskabet og Jugoslavien af 1980, har bevirket, at den handelsmæssige præferenceordning, der er fastlagt i disse aftaler, er ophævet. Parlamentet godkendte i øvrigt de årsager, der lå til grund for denne afgørelse, i en samstemmende udtalelse den 20. november 1991 i forbindelse med opsigelsen af disse aftaler.

For at afbøde de negative virkninger, som disse foranstaltninger nødvendigvis måtte have for de republikker, der samarbejdede for at opnå fred i Jugoslavien, hvad enten det var i marken eller i forbindelse med den konference om Jugoslavien, der var indledt i Haag, vedtog Rådet den 2. december 1991 en række positive særforanstaltninger for disse republikker, dvs. Bosnien-Hercegovina, Makedonien og Slovenien. Disse foranstaltninger blev ved Rådets afgørelse af 3. februar 1992 suppleret og udvidet til også at omfatte Montenegro.

Disse foranstaltninger har til formål over for disse republikker at genindføre den præferenceordning, der er fastlagt i aftalerne af 1980, og vil gøre en ende på de af det ærede medlem nævnte vanskeligheder.

Angående handelen med Serbien kan Fællesskabets erhvervsdrivende anmode om, at ordningen vedrørende proceduren for passiv forædling finder anvendelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 306/92

af Louis Lauga (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. februar 1992)

(93/C 58/14)

Om: Styrkelse af rammeprogrammet for forskning og udvikling

Europa-Parlamentet har udtalt sig til fordel for en styrkelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs rammeprogram for forskning og udvikling inden for ikke-nukleare energikilder.

Den plads, disse energikilder har fået tildelt inden for forskning og udvikling, udgør 1/5 af den støtte, der gives til samtlige energiformer, men de dækker 4/5 af behovet.

Har Kommissionen i sinde at gå i gang med en budgetmæssig omfordeling af programmerne til forskning og udvikling i det tredje og de følgende rammeprogrammer, således som Kommissionen har givet løfte om over for Parlamentet?

I hvilke proportioner og i hvor langt et tidsrum skal denne vægtforskydning foregå?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi**

(25. november 1992)

I overensstemmelse med sine løfter til Europa-Parlamentet forelagde Kommissionen den 15. juli 1992 et forslag om supplerende finansiering af det tredje rammeprogram for Fællesskabets indsats inden for forskning og teknologisk udvikling (1990-1994) ⁽¹⁾. Dette forslag fra Kommissionen går ud på at hæve det beløb, der er afsat til det tredje rammeprogram fra 5 700 mio. ecu til 7 300 mio ecu ved hjælp af en supplerende finansiering på 1 600 mio. ecu i 1993 og 1994.

Inden for dette ekstra beløb har Kommissionen endvidere tænkt sig at fordoble det beløb, der anvendes til delområdet »ikke-nuklear energi«, idet den foreslår, at det ændres fra 157 mio. ecu til 337 mio. ecu.

Forslaget, som for øjeblikket ligger til drøftelse i Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Rådet, skal vedtages inden årets udgang, hvis der skal kunne finansieres flere forskningsprojekter allerede i 1993.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 309.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 397/92
af Gianfranco Amendola (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(27. februar 1992)
(93/C 58/15)**

Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med vurdering af indvirkningen på miljøet af Vetto-dæmningen over floden Enza i Emilia-Romagna (Italien)

Under henvisning til, at projektet vedrørende opførelsen af Vetto-dæmningen over floden Enza i Emilia-Romagna (Italien) er medtaget i listen over projekter i bilag II til direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾,

under henvisning til, at dette projekt efter at indvirkningen på miljøet var vurderet, godkendtes af de italienske statslige myndigheder i en form og med et mål, der er anderledes end det, der oprindeligt blev godkendt til

finansiering gennem lån fra Den Europæiske Investeringsbank,

under henvisning til, at regionsrådet for Emilia-Romagna og Verdensnaturfonden har afgivet en negativ udtalelse om dette projekt,

under henvisning til, at der imod dette projekt er indgivet klage til den regionale forvaltningsdomstol (TAR) af organisationen »Amaici della Terra«, Verdensnaturfonden, LIPU, Det Økologiske Forbund, Den Nationale Forening til Dyrenes Beskyttelse (ENPA), Foreningen »Italia Nostra« og Miljøligen,

under henvisning til, at der i dette område findes særlige arter, som er beskyttet af Bern-konventionen og ynglepladser som ifølge fuglebeskyttelsesforeningen (LIPU) falder ind under (fugle-)direktiv 79/409/EØF ⁽²⁾;

1. Kan Kommissionen da oplyse, om projektet med hensyn til indvirkningen på miljøet af Vetto-dæmningen er i overensstemmelse med kravene i direktiv 85/337/EØF?
2. Kan Kommissionen oplyse, om den ministerielle kommissions afgørelse om at afvise dæmningsprojektet og give tilladelse til opførelse af en anden dæmning ikke blot med henblik på overrindning, men også med henblik på produktion af drikkevand, er i overensstemmelse med ånd og bogstav i direktiv 85/337/EØF?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvilke initiativer den agter at tage over for de italienske myndigheder, således at Bern-konventionen og fugledirektivet overholdes?
4. Mener Kommissionen ikke, at den bør ændre direktiv 85/337/EØF og indføje et nyt bilag, hvori de kriterier, som medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med en vurdering af indvirkningen på miljøet, fastsættes således, at afvigelser med hensyn til gennemførelse af det pågældende direktiv undgås?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(21. december 1992)**

Kommissionen er allerede opmærksom på de forhold, som det ærede medlem anfører vedrørende projektet om Vetto-dæmningen over Enza.

Denne projekttype er anført i bilag II til direktiv 85/337/EØF og kan gøres til genstand for vurdering, når indvirkningen på miljøet anses for væsentlig, hvis projektets størrelse eller placering kræver det.

Kommissionen har derfor henvendt sig til de italienske myndigheder og udbedt sig oplysninger om hvilke foranstaltninger, de vil tage for at opfylde de forpligtelser, der påhviler dem ifølge fællesskabsretten.

Kommissionen afventer nu de italienske myndigheders svar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 500/92
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. marts 1992)
(93/C 58/16)

Om: Narkotikabekæmpelsesprogrammet

Hvordan går det med at få udarbejdet det narkotikabekæmpelsesprogram, som blev vedtaget på Det Europæiske Råd i Rom den 14. december 1990?

Hvilken betydning får det i forbindelse med det netop oprettede Europæiske Narkotikaovervågningscenter og Den Europæiske Uge, som efter planen skal finde sted i andet kvartal i år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(26. oktober 1992)

I det europæiske narkotikabekæmpelsesprogram, som Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i Rom den 14. december 1990, opregnes fem hovedområder for en indsats, nemlig følgende

- a) koordinering blandt medlemsstaterne
- b) oprettelse af et europæisk narkotikaovervågningscenter
- c) formindskelse af efterspørgslen
- d) afskaffelse af illegal handel
- e) internationale foranstaltninger.

CELAD, Det Europæiske Udvalg for Narkotikabekæmpelse, er nu i gang med at drøfte programmet efter dets første år og på baggrund af de ændringer, der skal foretages inden for det offentlige sundhedsvæsen som følge af Maastricht-Traktaten.

Det Europæiske Narkotikaovervågningscenter omtales specifikt i Det Europæiske Narkotikabekæmpelsesprogram og på institutionelt plan er drøftelserne allerede stærkt fremskredne vedrørende dets oprettelse. I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Maastricht forelagde Kommissionen således et udkast til bestemmelser herom i december 1991, som Fællesskabets institutioner skulle have vedtaget senest i juni 1992.

Den Europæiske Uge til Forebyggelse af Narkotikamisbrug, der var planlagt afholdt fra 16. til 22. november 1992, nævnes ganske vist ikke specielt i det europæiske program, men indgår som et led i det som et fælles initiativ med henblik på at formindske efterspørgslen efter narkotika som anført i c) i det foregående. Ugen tager sigte på ungdommen, og dens mål er at øge offentlighedens opmærksomhed omkring følgerne af narkotikamisbrug.

Den Europæiske Uge til Forebyggelse af Narkotikamisbrug er i overensstemmelse med det ønske om at fremme informationsudvekslingen, der kom til udtryk på et møde, hvor sundhedsministrene samledes. Det nævnes specielt i konklusionerne fra sundhedsministrenes rådsmøde den 13. november 1989 om iværksættelse af samordnede foranstaltninger med henblik på forebyggelse af narkotikamisbrug og behandling af narkotikamisbrugere ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 31 af 9. 2. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 507/92
af Caroline Jackson (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. marts 1992)
(93/C 58/17)

Om: AIDS/HIV og forslaget til det tredje direktiv om livsforsikringsvirksomhed

I henhold til forslaget til det tredje direktiv om livsforsikringsvirksomhed ⁽¹⁾ kan et forsikringsselskab, der er godkendt i det land, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted (hjemlandet), sælge livsforsikringer direkte i enhver anden medlemsstat (værtslandet).

Britiske forsikringsselskaber beder personer, der ønsker at tegne en livsforsikring i Det Forenede Kongerige, oplyse, om de har ladet sig underkaste en HIV-test, selv om resultatet har været negativt, og mange mandlige ansøgere opfordres til at oplyse, om de er homoseksuelle.

Kan et værtsland, som er modstander af denne praksis på grund af den offentlige politik for orientering om AIDS eller af hensyn til privatlivets fred, ifølge direktivforslagets bestemmelser hindre britiske selskaber i at indføre denne praksis i det pågældende land gennem national lovgivning?

⁽¹⁾ EFT nr. C 99 af 16. 4. 1991, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 508/92
af Caroline Jackson (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. marts 1992)
(93/C 58/18)

Om: AIDS/HIV og forsikringspraksis i Det Forenede Kongerige

I Det Forenede Kongerige er det almindelig praksis blandt forsikringsselskaberne:

- a) at bede mænd, der ønsker at tegne en livsforsikring, oplyse, om de er homoseksuelle, og

- b) at bede alle, som ønsker en livsforsikring, oplyse, om de har modtaget AIDS-rådgivning eller ladet sig underkaste en HIV-test, også hvis resultatet var negativt.

Oplysninger herom kan indebære, at ansøgeren må betale en forhøjet præmie eller får afslag på sin ansøgning om at blive forsikret. Denne praksis har været genstand for kraftig kritik i Det Forenede Kongerige, idet den afholder borgerne fra frivilligt at lade sig underkaste HIV-tests og holder liv i myten om AIDS som en »sygdom blandt homoseksuelle«.

Har Kommissionen beskæftiget sig med konsekvenserne for

1. Retten til at beskytte privatlivet og
2. Den offentlige oplysning om AIDS

dersom britiske selskaber ifølge forslag til det tredje direktiv om livsforsikringsvirksomheder kan anvende samme praksis ved salg af forsikringer i andre medlemsstater?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
på skriftlig forespørgsel nr. 507/92 og nr. 508/92
(24. november 1992)**

Kommissionens forslag til Rådets tredje direktiv om livsforsikringsvirksomhed⁽¹⁾ har ingen direkte konsekvenser for beskyttelsen af privatlivets fred og oplysningskampagner om AIDS.

Uden harmoniserede EF-regler er det den nationale lovgivning, der finder anvendelse på disse områder. Det vil fortsat være tilfældet efter vedtagelsen af tredje livsforsikringsdirektiv. Såfremt den nationale lovgivning imidlertid indebærer en begrænsning af retten til fri udveksling af tjenesteydelser (f.eks. ved at begrænse et selskabs ret til at søge oplysninger, som det finder nødvendige for at vurdere risikoen forbundet med en bestemt aftale), vil den skulle opfylde de kriterier, der er fastlagt i EF-Domstolens retspraksis, dvs. være begrundet i almene hensyn og overholde kravene om ikke-diskriminering, objektiv nødvendighed og proportionalitet.

Hvad angår beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, kan Kommissionen fortælle det ærede medlem, at den i Rådet har fremsat et forslag til direktiv om dette emne⁽²⁾, som netop er blevet ændret på baggrund af Europa-Parlamentets udtalelse⁽³⁾. Dette forslag tager sigte på at garantere et højt beskyttelsesniveau overalt i EF og at fastsætte rettighederne for de berørte personer og forpligtelserne for dem, der er ansvarlige for behandlingen af personoplysninger, f.eks. forsikringselskaber.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 57 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 277 af 5. 11. 1990.

⁽³⁾ Dok. KOM(92) 422 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 548/92

af Hugh McMahon (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. marts 1992)

(93/C 58/19)

Om: Nordsøolie som en fællesskabsressource

Vil Kommissionen udtale sig om kommissionsmedlem Cardoso e Cunhas påståede bemærkning om, at Nordsøolie og -gassen er fællesskabsressourcer? Er det den samlede Kommissionens synspunkt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af António Cardoso e Cunha**

(16. december 1992)

Kommissionsmedlem Cardoso e Cunhas bemærkninger skal ses i sammenhæng: en væsentlig del af Nordsøolien produceres inden for medlemsstaternes Eksklusive Økonomiske Zone (Havret) og udgør i denne betydning fællesskabsproduktion eller kan betragtes som en fællesskabsressource, selv om medlemsstaterne bevarer deres suverænitet over disse ressourcer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 648/92

af Marco Taradash (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. marts 1992)

(93/C 58/20)

Om: Tyveri af kokain fra Retten i Rom

Ved en endnu ikke afsluttet undersøgelse foretaget af det italienske retsvæsen er det konstateret, at der er stjålet en temmelig stor mængde kokain, ca. 8 kg, som blev opbevaret på kriminalpolitiets kontor i Retten i Rom. Kokainen, som skulle destrueres, er således på ny i cirkulation på det sorte marked formodentlig under medvirken af kontorets leder og nogle tjenestemænd. En anden forseglet pakke med 4 kg kokain er ved et tilfælde blevet fundet igen i et skab, omend den officielt var slettet af kontorets register. Ifølge oplysninger i pressen skulle store mængder heroin og kokain i årenes løb være forsvundet fra kriminalpolitiets kontor på samme måde. På dette kontor opbevares hundredvis af kilo af narkotika. Tyvenes metoder er meget enkle: Nogle få tjenestemænd skal blot dække over den pågældende, og tyveriet skulle kun være blevet opdaget på grund af en intern strid mellem narkotikahandlerne.

Da det ved denne slags forbrydelser drejer sig om, at tyvene sandsynligvis ikke bliver straffet og om de meget store fortjenester, som det sorte narkotikamarked giver, kan Kommissionen da oplyse, hvilke garantier for overholdelse af loven der i EF's medlemsstater er forbundet med proceduren for beslaglæggelse, opbevaring og destruktion af ulovlig narkotika?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(26. oktober 1992)**

Kommissionen kan ikke sige, hvilken sikkerhed der er for, at konfiskering, bevogtning og destruktion af ulovlig narkotika gennemføres korrekt i Fællesskabets medlemsstater.

Dette hører under medlemsstaternes kompetence, og oplysninger derom skal søges i hver enkelt medlemsstat.

Foranstaltning	Mio. ecu
1. Forpligtelser i forbindelse med »horisontale« skovbrugsforanstaltninger i 1986—1991 ⁽¹⁾	6,324
2. Samlede forpligtelser i forbindelse med skovbrugsforanstaltninger i Spanien under det regionale program for udvikling af landbruget ⁽²⁾ 1988—1992	97,0
3. Samlede EF-bevillinger for Spanien under det operationelle program for mål nr. 1- og mål nr. 5b-regionerne (1989—1993)	
— alle skovbrugsforanstaltninger (skovrejsning)	
mål 1	148,98 (39,26)
mål 5b	44,46 (12,97)
— miljøbeskyttelse	
mål 1	22,78
mål 5b	2,76
4. EF-bidrag (1987—1991) til 61 projekter i Spanien vedrørende beskyttelse mod skovbrande (Forordning (EØF) nr. 3529/86) (EF i alt)	13,7 (43,3)
I alt	336,004

⁽¹⁾ Forordning (EØF) nr. 797/85 (EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985), og forordning (EØF) nr. 2325/91 (EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991).

⁽²⁾ Forordning (EØF) nr. 1118/88 (EFT nr. L 107 af 28. 4. 1988).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 705/92

af Juan de la Cámara Martínez (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. marts 1992)

(93/C 58/21)

Om: Skovrejsning

Mener Kommissionen, at Det Europæiske Fællesskabs ringe indsats for at fremme skovrejsningsprogrammer i ubeskyttede naturområder med stadig mere udbredt ørkendannelse er tilstrækkelig? Hvor store bevillinger opføres der på Fællesskabets budget til fremme af sådanne miljøprogrammer og programmer til fremme af udviklingen i landdistrikterne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(8. oktober 1992)**

Kommissionen er enig i, at både skovrejsningsprogrammer og programmer til bekæmpelse af ørkendannelse er af stor betydning, og den ønsker at understrege, at der er gjort en betydelig indsats. Nedenstående tal viser, at Fællesskabet i høj grad har medvirket ved skovrejsning og bekæmpelse af ørkendannelse i Spanien. Dette er et eksempel på EF-medfinansiering i den medlemsstat, der er hårdest ramt af ørkendannelse:

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 910/92

af Madron Seligman (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1992)

(93/C 58/22)

Om: Spanieres fritagelse for ejendomsskatter

Jeg er af en vælger blevet gjort bekendt med, at britiske og andre EF-borgere er forpligtet til at betale visse skatter på ejendom, som spanske borgere siges at være fritaget for.

De omtalte skatter vedrører en nominel indkomstskat (selv når ejendommen faktisk ikke udlejes til tredjemand) og formueskat (patrimonio). Spaniere er fritaget, når det drejer sig om ejendomme vurderet til under 9 mio. pta.

Medens spørgsmålet om beskatning — udover moms — selvfølgelig udelukkende falder ind under de enkelte medlemsstaters kompetence, er diskrimination af borgere fra andre medlemsstater mod det indre markeds og EF-lovgivnings principper.

Er Kommissionen bekendt med denne situation? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(5. november 1992)

Efter de nuværende EF-regler henhører personbeskatningen under de enkelte medlemsstaters enekompetence, medmindre der er bevis på overtrædelse af EØF-Traktaten.

Den spanske formueskat (impuesto extraordinario sobre el patrimonio de las personas físicas) anvendes, så vidt vi er orienteret, med samme sats på værdien af en ejendom, uanset om ejendommen ejes af udlændige eller spanske statsborgere. Der indrømmes dog ikke personlige fradrag til udenlandske skatteydere.

Den indkomstskat, der skal betales på grundlag af fast ejendom i Spanien, fastsættes på samme måde for indenlandske og udenlandske skatteydere. Der beregnes en lejeværdi for de boliger, som ejeren selv benytter (inklusive skatteyderens hjem og alle andre ikke-udlejede boliger), på grundlag af 2% af den justerede ejendomsværdi for sådanne boliger. For så vidt angår indlændinge afhænger skattesatsen af den enkeltes samlede indkomst, mens samme indkomst for udlændige vil blive pålagt en endelig indkomstskat på 25%.

Den forskellige skattemæssige behandling af indenlandske og udenlandske skatteydere følger af det almindelige skatteprincip, der anvendes af de fleste medlemsstater, nemlig at indenlandske skatteydere beskattes på grundlag af deres totale indkomst og aktiver, mens udenlandske skatteydere kun beskattes af indkomst, der tjenes i landet eller stammer fra aktiver i landet.

Den forskellige skattemæssige behandling, særlig i forbindelse med indkomst og aktiver i form af fast ejendom, udgør ikke en overtrædelse af EØF-Traktatens bestemmelser efter Kommissionens opfattelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 936/92

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1992)

(93/C 58/23)

Om: Asylpolitikken i EF

I EF findes der en ad hoc-gruppe vedrørende indvandring, en koordinatorgruppe og en TREVI-gruppe, som alle tre beskæftiger sig med asylpolitik og bekæmpelse af illegal indvandring.

1. Hvem har sæde i disse ad hoc-grupper?
2. Hvorledes forholder det sig med disse tre grupper for så vidt angår opgaver, beføjelser, arbejdsmåde, planlægning, aftaler, overenskomster, indbyrdes kontakter og forskelle i og mellem grupperne? Hvilke konsekvenser har dette for asyl- og immigrationspoli-

tikken? Afholder grupperne drøftelser med FN's Højkommissariat for Flygtninge? I bekræftende fald, hvorledes? I benægtende fald, hvorfor ikke?

3. Hvorledes forholder det sig for så vidt angår opgaver, beføjelser, arbejdsmåde og planlægning med det indvandrerkonsultationscenter, som er oprettet af ad hoc-gruppen vedrørende indvandring? Hvor længe har det eksisteret, og hvor er det placeret?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(5. november 1992)

1. Gruppen af koordinatore vedrørende »fri bevægelighed for personer«, som blev nedsat af Det Europæiske Råd på Rhodos i december 1988, er sammensat af højtstående embedsmænd, som repræsenterer medlemsstaternes regeringer. Kommissionen deltager i gruppens arbejde og er repræsenteret ved Martin Bangemann, næstformand i Kommissionen.

Inden for rammerne af regeringssamarbejdet deltager højtstående embedsmænd, som repræsenterer medlemsstaternes regeringer og Kommissionen, i ad hoc-gruppen vedrørende indvandring og TREVI-gruppen.

2. Det Europæiske Råd på Rhodos pålagde koordinatorgruppen vedrørende »fri bevægelighed for personer« den opgave at sikre gennemførelsen af de mål for EF-samarbejdet og regeringssamarbejdet, som er forbundet med skabelsen af et område uden indre grænser. Gruppen mødes 4—5 gange pr. halve år. Den har bl.a. udarbejdet Palma-dokumentet af juni 1989, som indeholder en oversigt over de centrale og nødvendige foranstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af artikel 8 A, en oversigt over indvandringen, som Det Europæiske Råd i Strasbourg anmodede om, samt bidraget til rapporten om indvandring og asyl, der blev forelagt Det Europæiske Råd i Maastricht.

Gruppen vedrørende indvandring, der blev nedsat i oktober 1986, har til opgave at realisere den fri bevægelighed inden for Fællesskabet, uden at dette medfører en forringelse af sikkerheden. Dette arbejde omfatter bl.a. kontrol ved de ydre grænser, visumpolitikken, udveksling af oplysninger mellem indvandrermyndigheder samt asylret. En gruppe af højtstående embedsmænd arbejder med disse spørgsmål og bistås af fem specialiserede undergrupper. Denne gruppe har bl.a. udarbejdet Dublin-konventionen af 15. juni 1990 om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning samt udkastet til konvention om overskridelse af Fællesskabets eksterne grænser.

TREVI-gruppen blev nedsat i 1975 og beskæftiger sig med spørgsmål vedrørende opretholdelsen af den offentlige orden. Gruppen bistås af fem specialiserede undergrupper.

Ad hoc-gruppen vedrørende indvandring er i regelmæssig kontakt med FN's Flygtningehøjkommissariat, hvilket lige-

ledes gælder Kommissionen, som til stadighed bestræber sig på at tage det størst mulige hensyn til udtalelser herfra.

3. På et uformelt ministerrådsmøde (TREVI/indvandring) den 28. marts 1991 blev det besluttet at oprette et center for hurtig konsultation for at imødegå de problemer, der kan opstå i forbindelse med betydelige og pludselige indvandrerstrømme. På mødet den 13. juni 1991 gav ministrene med ansvar for indvandring deres tilslutning til gennemførelsesbestemmelserne vedrørende denne beslutning.

Dette center, hvis sekretariatsfunktioner varetages af Rådets generalsekretariat, og på hvis møder Kommissionen er repræsenteret, har til opgave at finde frem til foranstaltninger til imødegåelse af disse problemer, udarbejde eventuelle forslag til beslutning af medlemsstaterne samt i givet fald indkalde ministrene med ansvar for indvandring til møde med henblik på vedtagelse af hensigtsmæssige forslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1088/92

af Reimer Böge (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. april 1992)

(93/C 58/24)

Om: Bortskaffelse af dyrekroppe i EF

For bortskaffelse af dyrekroppe gælder Rådets direktiv 90/667/EØF ⁽¹⁾ om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF ⁽²⁾.

I henhold hertil skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne gennemføres senest den 31. december 1991.

Kan Kommissionen oplyse, i hvilke medlemsstater de således gældende bestemmelser om sterilisering (20 minutter, 3 bar, 133° C kerntemperatur eller andre former for varmebehandling, som giver samme garantier med hensyn til mikrobiologisk sikkerhed) overholdes, og i hvilke medlemsstater er dette ikke tilfældet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

⁽²⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ray Mac Sharry

(2. oktober 1992)

I Rådets direktiv 90/667 fastsættes sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og

afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk. Endvidere ændres direktiv 90/425/EØF.

Ifølge direktivet skal højrisikostoffer, herunder døde dyr, forarbejdes i en forarbejdningsevne for højrisikostoffer, der er godkendt af medlemsstaten, eller bortskaffes ved brændning eller nedgravning. Højrisikostoffer skal opvarmes til en kerntemperatur på mindst 133° C i 20 minutter ved et tryk på 3 bar. Andre varmebehandlingssystemer kan anvendes, forudsat at det efter en EF-procedure er godkendt, at de giver tilsvarende garanti for så vidt angår den mikrobiologiske sikkerhed. Kommissionen har anmodet om oplysninger vedrørende de forskellige systemer, der anvendes i medlemsstaterne.

Et antal systemer vil blive vurderet som alternative systemer på grundlag af flow charts og skriftlige beskrivelser af hver proces. Hvis individuelle anlæg opfylder direktivets operationelle og øvrige krav, herunder de mikrobiologiske standarder, vil de blive godkendt af den kompetente myndighed i hver medlemsstat. Kommissionen undersøger for øjeblikket dette spørgsmål, således at der så hurtigt som muligt kan tages stilling til medlemsstaternes anvendelse af dette aspekt af direktivet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1161/92

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1992)

(93/C 58/25)

Om: EF-finansieret akvakultur i Amvrakikos-golfen

Medlem af Kommissionen Bruce Millan anførte i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 605/89 ⁽¹⁾, at det intensive akvakultur-projekt i Amvrakikos-golfen i Grækenland, som er et vådområde af stor international betydning, ikke indgik i noget fællesskabsprogram.

Næstformand Henning Christophersen henviser i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1000/91 ⁽²⁾ til akvakulturprojektet i Amvrakikos som led i et integreret Middelhavsprogram som eksempel på et projekt, hvortil Fællesskabet af miljømæssige årsager har indstillet udbetalingen af støtte.

1. Kan Kommissionen forklare den indlysende uoverensstemmelse mellem de to ovennævnte svar?
2. Hvornår a) blev projektet oprindeligt godkendt, og hvornår b) blev støtten indstillet?

3. Er forbudet mod udbetaling af støtte blevet ophævet, hvornår er dette i bekræftende fald sket, og hvilke sikkerheds- eller kompenserende foranstaltninger mm. er der stillet krav om?

⁽¹⁾ EFT nr. C 69 af 19. 3. 1990, s. 25.

⁽²⁾ EFT nr. C 66 af 16. 3. 1992, s. 9.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(1. oktober 1992)

- Der er ingen uoverensstemmelse mellem Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 605/89, der blev besvaret af Carlo Ripa di Meana og ikke af Bruce Millan, og skriftlig forespørgsel nr. 1000/91.
- Foranstaltningerne vedrørende akvakultur i Amvrakikos-golfen indgik i det integrerede Middelhavsprogram for det vestlige Grækenland og Peloponnes, som blev godkendt af Kommissionen den 20. oktober 1987.
- I et brev af 14. maj 1990 underrettede Kommissionen de græske myndigheder om, at støtten til et særligt akvakulturprojekt i Amvrakikos-området var suspenderet. Denne suspension er ikke blevet ophævet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1182/92

af lord O'Hagan (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1992)

(93/C 58/26)

Om: Kommissionens personale

Det er en udbredt opfattelse, at antallet af tjenestemænd i Kommissionen er for stort:

- Hvor mange tjenestemænd er ansat i Kommissionen i alt?
- Hvor stort er tallet sammenlignet med det samlede antal offentligt ansatte i hver medlemsstat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af António Cardoso e Cunha**

(6. november 1992)

- I henhold til det gældende driftsbudget beskæftigede Kommissionen i begyndelsen af 1992 i alt 14 251 tjenestemænd og midlertidigt ansatte.

- Ifølge Fællesskabet undersøgelse af arbejdsstyrkerne var der i 1990 10 000 000 offentligt ansatte i medlemsstaterne.

Kommissionens samlede arbejdsstyrke kan eksempelvis sammenlignes med antallet af ansatte i den kommunale administration i en europæisk storby.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1269/92

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. juni 1992)

(93/C 58/27)

Om: WARC '92

- Hvilke specifikke initiativer tog Kommissionen for at sikre, at EF's medlemsstater talte med én stemme på det nyligt afholdte møde i Torremolinos under »World Administrative Radio Conference«?
- Havde EF en fælles holdning under det arbejde med forberedelsen af WARC '92, som CEPT udførte?
- Underrettede Kommissionen medlemsstaterne om, at enhver WARC-afgørelse, der finder anvendelse inden for EF, skal være i overensstemmelse med Rom-Traktaten?
- Vil Kommissionen forelægge forslag til henstillinger, forordninger eller direktiver for at gennemføre de af WARC vedtagne frekvensallokationer?
- Hvordan vil WARC '92 påvirke indførelsen af højopløsningsfjernsyn og digital radiospredning i EF?
- Hvilke initiativer vil Kommissionen tage for at koordinere jordfrekvenserne for digital radiospredning mellem medlemsstaterne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Pandolfi**

(25. november 1992)

- Kommissionen forelagde Rådet et forslag til afgørelse om samordning af Fællesskabets holdning på WARC. Rådet vedtog følgende om, hvilke fremgangsmåder der skulle benyttes ved WARC:

— Kommissionen blev bemyndiget til at forhandle om de punkter på dagsordenen, der faldt inden for Fælles-

skabets kompetenceområde, og for hvilke der allerede fandtes EF-lovgivning (AETR-præcedensen), med det formål at hindre, at konferencens konklusioner kom til at rejse tvivl om substansen i allerede eksisterende EF-lovgivning

- dagsordenspunkter af interesse for EF, hvorom der endnu ikke fandtes EF-lovgivning skulle gøres til genstand for egentlig samordning under konferencen inden for rammerne af CEPT og med deltagelse af Kommissionen.

Kommissionen har kun observatørstatus i ITU. Derfor blev alle foreslåede ændringer i frekvenstabellen forelagt af medlemsstaterne. Men der var regelmæssige samordningsmøder (med aktiv deltagelse af Kommissionens delegation til konferencen), så de europæiske delegationer kunne fremlægge et ensartet standpunkt.

2. EF havde ingen formel fælles holdning under CEPT's forberedelser til WARC '92.

De europæiske lande har sommetider forskellige interesser på radiokommunikationsområdet. Men arbejdet i CEPT har givet mulighed for at tilnærme synspunkterne til hinanden på en række områder, så der, nogle måneder før konferencen, kunne vedtages en række fælles europæiske standpunkter (European Common Positions, ECP), som omfattede konferencens hovedemner. Disse ECP'er (hvoraf der er 14) er underskrevet af næsten alle medlemsstater; dog er den, der vedrører digital lydradio-transmission (Digital Audio Broadcasting, DAB), kun underskrevet af et flertal.

3. Ved undertegnelsen af slutakterne lod medlemsstaterne deres underskrifter ledsage af følgende erklæring: »Delegationerne fra Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater erklærer, at de vil anvende den delvise ændring af radioreglementet, som blev vedtaget under denne conference i overensstemmelse med deres forpligtelser efter Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.«

Det vil sige, at WARC-beslutningerne kun finder anvendelse, i det omfang de er forenelige med EØF-Traktaten.

4. På kort sigt har Kommissionen til hensigt at foreslå Rådet to direktiver. Det ene vedrører, hvilke frekvensbånd der skal forbeholdes for samordnet indførelse af offentlig flytelekommunikation. Denne tjeneste fik allokere frekvensbåndene 1670—1675 MHz (jord til luft) og 1800—1805 MHz (luft til jord) på verdensplan under WARC '92. Det andet vedrører informationsteknologi og telekommunikation i forbindelse med vejtransport, herunder trafikinformations- og rutevejledningssystemer.

Hvilke yderligere forslag der vil blive stillet, afhænger af en analyse af situationen og af, hvad der vil være relevant i forbindelse med oprettelsen af transeuropæiske net.

5. *HDTV*: På kort sigt vil de beslutninger, der blev truffet på WARC '92, ikke få megen betydning for indførelsen af HDTV i EF, da de frekvensbånd, der skal bruges ved transmission af HD-MAC, som fastlagt i direktiv 92/38/EØF om standarder for satellittransmission af tv-signaler, blev allokere under WARC '87. Men WARC '92 besluttede at allokere 600 MHz i området 21,4—22 GHz til BSS-TV (satellittransmission af tv-signaler med henblik på direkte modtagelse hos private) i hele EF og i store dele af resten af verden, og denne beslutning skulle på længere sigt give grundlag for senere udvidet HDTV-transmission, i hvert fald efter år 2007, hvor dette frekvensområde bliver alment tilgængeligt.

I de forslag til WARC '92, som endte med tildelingen af 21,4—22 GHz båndet, var det tanken, at frekvenserne inden for dette bånd skulle benyttes til bredbåndstransmission af digitalt HDTV, men det er endnu for tidligt at fastlægge egenskaberne ved de(t) system(er), der skal anvendes til dette formål. Indtil dette bånd bliver alment tilgængeligt, kan nogle af dets frekvenser bruges til forsøgstransmission af HDTV i overensstemmelse med bestemmelserne i resolution COM 5/5 fra WARC '92. WARC '92 resolutionen COM 5/6 opfordrer administrationerne til at undersøge, hvordan de fremtidige regler for BSS-TV i dette bånd bør udformes. For så vidt angår 12 GHz båndet til BSS-TV (som allerede er i brug til transmission af D2-MAC med henblik på direkte modtagelse hos private), giver resolution COM 5/3 grundlag for undersøgelser med henblik på den kommende revision af Genève-planen fra 1977, som indeholder de aktuelle frekvenstilldelinger, navnlig med henblik på at drage nytte af den tekniske udvikling, der har fundet sted, siden planen blev udarbejdet.

Digital lydradio-transmission (Digital Audio Broadcasting, DAB): Beslutningen på WARC '92 om at allokere båndet 1452—1492 MHz til BSS-lydradio-transmission i EF og store dele af resten af verden med almen tilgængelighed fra 2007 vil uden tvivl stimulere de undersøgelser, der allerede er sat i gang med henblik på at udvikle og indføre satellittransmission af digital lydradio. Men det kan udmærket vise sig, at resolution COM 5/10 fra WARC '92 får større betydning i den nære fremtid. Den indeholder navnlig en opfordring til CCIR om at iværksætte de fornødne undersøgelser med henblik på at indføre jordbaseret DAB i VHF-båndene. Dette skyldes, at der er god grund til at tro, at en vellykket indførelse af jordbaseret DAB — i hvert fald i EF — er en forudsætning for indførelse af satellittransmitteret DAB.

6. Som nævnt deltog Kommissionen aktivt i samordningen af medlemsstaternes krav til frekvensallokering på WARC '92. Selvom spørgsmålene om frekvensallokering til jordbaseret DAB lå uden for konferencens område, vedtog den resolution COM 5/10 om jordbaseret VHF-transmission af digital lydradio, som pålægger ITU's generalsekretær at foretage sig det fornødne, så jordbaseret DAB i region 1 kommer på dagsordenen for en kompetent administrativ radiokonference. Kommis-

sionen agter at tage initiativ til at samordne medlemsstaternes frekvenskrav ved den lejlighed, hvis Rådet giver den et passende mandat.

Kommissionen vil undersøge, om der er behov for et direktiv om DAB på grundlag af ITU's arbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1344/92

af Christopher Jackson (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1992)

(93/C 58/28)

Om: Gebyrer for vejgodstransporttilladelser

Er Kommissionen klar over de ulige konkurrencevilkår, der gælder for vognmænd i EF-lande, hvor kørselstilladelser for lastvogne koster op til ti gange så meget som i andre medlemsstater (f.eks. Det Forenede Kongerige og Frankrig), og vil Kommissionen udarbejde forslag til harmonisering af afgifterne for kørselstilladelser for lastvogne, og dermed stille vognmændene lige, hvad angår konkurrencevilkårene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(26. november 1992)

Gebyrer for kørselstilladelser — i de medlemsstater, hvor de findes — udgør en meget lille del af transportvirksomhedernes samlede omkostninger; de kan derfor ikke anses for at bevirke nogen som helst form for konkurrenceforvridning inden for transportmarkedet.

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at der ikke er brug for nogen harmonisering på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1384/92

af Fernando Suárez González (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1992)

(93/C 58/29)

Om: Samarbejde med Latinamerika

Kommissionen har i forbindelse med tilskud til demokratiseringsprocessen (budgetpost B7-5078) afsat 37 800 ecu til gennemførelsen af en undersøgelse af manglen på dokumentation om flygtninge, repatrierede og fordrevne i Mellemamerika. Vil Kommissionen gøre rede for, hvem der skal foretage denne undersøgelse, og hvornår resultaterne vil foreligge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(13. november 1992)

Hvad angår det pågældende projekt skal det først og fremmest oplyses, at det faktisk drejer sig om en undersøgelse af den reelle situation for talrige flygtninge, repatrierede og fordrevne personer, som ikke er officielt anerkendt, og som derfor ikke nyder nogen beskyttelse eller støtte fra det internationale samfund eller det land, hvori de opholder sig.

På den anden side er det vigtigt at gøre opmærksom på, at som det ærede medlem ved, har spørgsmålet om disse befolkningsgruppers manglende identitetsdokumenter ofte været taget op i den internationale konference for Mellemamerikas flygtninge. Antallet af mellemamerikanere, som er gået over grænserne, eller som er blevet fordrevet, og som ikke har nogen form for dokument, er tilstrækkeligt stort til at skabe stærk bekymring i det internationale samfund.

Endelig skal det påpeges, at den institution, der har fået overdraget denne undersøgelse, er Det Mellemamerikanske Institut for Menneskerettigheder, hvis domicil er i San José de Costa Rica, og som nyder stor anseelse både regionalt og internationalt på grund af sine bestræbelser for fred, demokratisering og overholdelse af menneskerettighederne i Mellemamerika.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1386/92

af Fernando Suárez González (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1992)

(93/C 58/30)

Om: Samarbejde med Latinamerika

Kommissionen påtænker i forbindelse med fremme af handelsforbindelserne (budgetpost B7-3011) at afsætte 600 000 ecu til at forbedre den mellemamerikanske møbelproduktions struktur og kvalitet med det formål at fremme eksporten. Vil Kommissionen gøre rede for, hvem der skal modtage dette beløb, og hvilke planer den har for at nå dette mål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(22. oktober 1992)

Dette projekt bliver iværksat af »Federación de Cámaras y Asociaciones de Exportadores de Centroamérica y el Caribe« (Fecaexca), en sammenslutning i den private sektor, der havde forelagt en første udgave af projektet inden for rammerne af Den Blandede Kommission EØF-Mellemamerika. Det guatemalanske medlem af Fecaexca, »Gremial de Exportadores de Productos no Tradicionales«, er blevet udpeget som ansvarlig for projektets gennemførelse og skal forvalte den del af budgettet, der skal dække udgifterne til regional koordinering (210 000 ecu). Kommissionen udbetaler den del,

der skal dække udgifterne til europæisk faglig bistand (390 000 ecu), direkte til det valgte konsulentfirma efter begrænset udbud.

Projektet omfatter følgende aktiviteter:

- ydelse af faglig bistand med henblik på at forbedre produkternes design, kvalitet og tilpasning til internationale standarder
- ydelse af faglig støtte til tilrettelæggelse og omstrukturering af den del af produktionen, der er bestemt til eksport
- uddannelsesforanstaltninger med henblik på at styrke personalets faglige og personlige kunnen i de udvalgte virksomheder
- kortlægning af handelsmuligheder på de største udenlandske markeder (EØF; USA) gennem mellemamerikansk deltagelse i specialiserede messer osv. . . .

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1390/92

af Fernando Suárez González (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1992)

(93/C 58/31)

Om: Samarbejde med Latinamerika

Kommissionen har i forbindelse med bistanden til flygtninge (budgetpost B7-302) afsat 454 000 ecu til de konsulenter, som skal følge op på projekterne »flygtninge til Nicaragua, Honduras, Guatemala, El Salvador og Mexico«. Vil Kommissionen gøre rede for, hvilken periode dette beløb refererer til, og hvor mange personer der beskæftiger sig med denne opfølgning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(25. november 1992)

Kommissionen ansatte i 1991 to konsulenter til direkte opfølgning af projekter, der blev finansieret over art. B7-302 om bistand til flygtninge og fordrevne i Mellemamerika med henblik på disses selvforsyning.

Den ene opholder sig i Costa Rica og følger de projekter, der gennemføres af UNHCR og NGO (europæiske og lokale) i Costa Rica, Nicaragua, Guatemala, El Salvador og Honduras.

Den anden konsulent opholder sig i Mexico og følger bistandsprojekterne for flygtninge i dette land, bl.a. i Yucatan og Chiapas.

Den første kontrakt dækker en periode på tolv måneder; den anden 18 måneder; den samlede varighed af disse ansættelser er således 2,5 mand/år.

I denne forbindelse skal det påpeges, at antallet og omfanget af de foranstaltninger, der skal følges, kræver, at konsulenterne rejser meget, og at de har rådighed over

et indrettet kontor (sekretær, kontorudstyr og -materiel, køretøj osv.), hvortil fordelingen og satserne svarer til Kommissionens praksis i forbindelse med ansættelse af konsulenter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1392/92

af Bouke Beumer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1992)

(93/C 58/32)

Om: Nederlandske forsikringsselskabers indgåelse af kollektive aftaler

Gennem det nederlandske assurandørsocietet (Verbond van Verzekeraars) er det blevet meddelt, at de nederlandske forsikringsselskaber i fællesskab har besluttet ikke at udbetale erstatning for skader opstået som følge af et jordskælv i Limburg den 13. april 1992. Det viser sig, at de nederlandske forsikringsselskaber i 1963 har indgået en kollektiv aftale, der indebærer, at skader som følge af jordskælv eller vulkanudbrud ikke bliver erstattet. Skader som følge af oversvømmelser eller naturkatastrofer var allerede ved en tidligere kollektiv aftale udelukket fra dækning.

1. Har Kommissionen haft kendskab til disse kollektive aftaler mellem de nederlandske forsikringsselskaber om at udelukke bestemte risici fra forsikringsdækning?
2. Vil Kommissionen på længere sigt fortsat tillade denne form for kollektive aftaler, hvor forsikringsselskaberne i fællesskab udelukker muligheden for forsikring mod bestemte risici, og hvilke betingelser vil Kommissionen eventuelt stille i den sammenhæng?
3. Er den erklæring, som det nederlandske assurandørsocietet har fremsat på samtlige de nederlandske forsikringsselskabers vegne, og hvori det meddeles, at skader opstået som følge af jordskælvet af 13. april 1992 ikke erstattes, en (fornyet) bekræftelse af, at forsikringsselskaberne gør sig skyldige i kollektive aftaler?
4. Hvis Kommissionen kommer til den konklusion, at der her er tale om kartelaftaler, vil den i så fald kunne danne grundlaget for, at de nederlandske forsikringsselskaber alligevel kan erklæres erstatningspligtige med hensyn til (en del af) de skader, som er opstået som følge af jordskælvet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1394/92

af Alman Metten (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1992)

(93/C 58/33)

Om: Forsikringsselskabers aftale om ikke at dække jordskælvsrisiko

1. Har Kommissionen kendskab til, at ofrene efter jordskælvet den 13. april, som havde sit epicentrum i

Roermond og var det kraftigste nogensinde registreret i Nederlandene, ikke har kunnet forsikre sig mod denne risiko, fordi de nederlandske forsikringsselskaber allerede i 1963 har indgået en fælles aftale om at udelukke denne risiko?

2. Deler Kommissionen den opfattelse, at ovennævnte aftale mellem de nederlandske forsikringsselskaber begrænser konkurrencen inden for Fællesskabet, og derfor er i strid med artikel 85, stk. 1, i Rom-Traktaten?

3. Har Kommissionen kendskab til, at der ifølge en talsmand fra det nederlandske assurandørsocietet (Verbond van Verzekeraars) er indgået mange konkurrencebegrænsende aftaler af denne art (De Volkskrant af 15. april 1992)?

Er Kommissionen rede til at gennemføre en grundig undersøgelse af disse aftaler, at efterprøve, hvorvidt der er tale om en overtrædelse af Traktaten og eventuelt at kræve, at aftalerne ophæves?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1438/92

af Ria Oomen-Ruijten, Maxime Verhagen, Petrus Cornelissen, Arie Oostlander, Bartho Pronk (PPE)
og Jan Bertens (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/34)

Om: Forsikringskartel i Nederlandene med hensyn til naturkatastrofer

Har Kommissionen kendskab til, at nederlandske forsikringsselskaber har indgået et kartel, der forbyder alle forsikringsvirksomheder at forsikre naturkatastrofer, herunder jordskælv og oversvømmelser, således at de, jordskælvet den 13. april 1992 i Limburg gik værst ud over, lades i stikken?

Vil Kommissionen — set ud fra princippet om lighed for loven for EF-borgerne — forbyde dette kartel og tvinge de nederlandske forsikringsvirksomheder til at tage skridt til at holde ofrene for jordskælvet for nylig skadesløse?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
på skriftlig forespørgsel nr. 1392/92, nr. 1394/92
og nr. 1438/92

(20. november 1992)

Kommissionen er bekendt med, at standardpolicer, som anvendes ved brand- og tyveriforsikring i Nederlandene, almindeligvis ikke dækker skader på grund af jordskælv. Kommissionen har hidtil ikke foretaget indgreb over for beslutninger truffet af de relevante nederlandske sammenslutninger af forsikringsselskaber.

Kommissionen har imidlertid i en formel beslutning i en anden sag ⁽¹⁾ konstateret, at standardbetingelser, som anbefales af sammenslutninger af forsikringsselskaber,

kan være vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder i henhold til artikel 85, stk. 1, hvis de må formodes at påvirke handelen mellem medlemsstater. Sådanne bestemmelser kan kun fritages på visse betingelser, efter Kommissionens mening bl.a. på betingelse af, at forsikringsselskaberne frit kan afvige fra standardbetingelserne, hvis kunden ønsker det.

Kommissionen har allerede gjort det klart, at den vil anvende denne fremgangsmåde, når den vedtager en gruppefritagelsesforordning om en række specifikke aftaletyper, inden for forsikringsbranchen, herunder anbefalede standardbetingelser, hvilket Rådet gav Kommissionen beføjelse til i marts 1991.

Sådanne anbefalede betingelser skal således kun tjene som model. Hvor man systematisk udelukker bestemte typer af dækning, f.eks. af den karakter, som det ærede medlem henviser til i forespørgslen, skal anbefalingen udtrykkeligt gøre ommærksom på, at der er mulighed for en mere omfattende dækning.

Forordningen skal også indeholde en bestemmelse, i henhold til hvilken fordelen ved gruppefritagelse bortfalder, hvis de involverede forsikringsselskaber samordner deres praksis eller indgår en forpligtelse om ikke at anvende andre vilkår.

Det bør nok fremhæves, at myndighederne i de enkelte medlemsstater selv kan træffe afgørelse om, at en aftale eller vedtagelse er i strid med artikel 85, stk. 1. I henhold til artikel 85, stk. 2, er sådanne aftaler eller vedtagelser dermed automatisk ugyldige, således at enhver domstol kan kende en aftale ugyldig og drage de passende civilretlige konsekvenser. Med hensyn til det civilretlige aspekt har Kommissionen ikke selv nogen beføjelser.

⁽¹⁾ Beslutning af 20. december 1989, *Concordato Incendio* (EFT nr. L 15 af 19. 1. 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1412/92

af Elmar Brok (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/35)

Om: Dyrebrugs- og insemineringstekniker

Mener Kommissionen, at der er behov for en harmonisering af dyrebrugs- og insemineringsteknikernes jobprofil?

Hvilken jobprofil skal der i bekræftende fald fastlægges?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(30. oktober 1992)

Kommissionen har vedtaget retsfor skrifter om dyresundhedsspørgsmål i handelen inden for Fællesskabet med og

ved indførsel fra tredjelande af sæd, æg og embryoner (direktiv 88/407/EØF, 89/556/EØF og 92/765/EØF). Der er også givet regler om zootekniske spørgsmål på EF-plan (direktiv 77/504/EØF ⁽¹⁾, 88/661/EØF ⁽²⁾, 89/361/EØF ⁽³⁾, 90/427/EØF ⁽⁴⁾ og 91/174/EØF ⁽⁵⁾).

Retsforskrifterne sigtede på gennemførelsen af det indre marked på det veterinære og zootekniske område. Kommissionen har i den forbindelse ikke til hensigt at harmonisere kvalifikationer og jobbeskrivelser for teknikere, der foretager kunstig sædovertføring i EF's forskellige lande.

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 12. 8. 1977.

⁽²⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988.

⁽³⁾ EFT nr. L 153 af 6. 6. 1989.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1440/92

af Annemarie Goedmakers (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/36)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Tcholliré-lejren, Cameroun

Amnesty International berettede den 9. april 1992, at 70 fanger i Tcholliré-lejren siden december 1991 var omkommet som følge af sandsynligvis forsætlig underernæring og manglende lægebehandling. Citat: »Each cell (with approximately 10 inmates) is provided with totally inadequate quantities of drinking water in a bucket which the occupants must also use as a toilet.« De fleste ofre var idømt dødsstraf; en del havde appelleret dommen. Ifølge Camerouns lovgivning skal der i forbindelse med dødsfald blandt fanger, der holdes isoleret, iværksættes en undersøgelse; dette skal endnu ikke være sket.

Amnesty International har i øvrigt allerede tidligere, nemlig i maj 1989 og september 1991, udtalt sin foruroligelse over den dårlige behandling og antallet af dødsfald i fængslerne i Cameroun.

1. Har Kommissionen kendskab til ovennævnte rapport fra Amnesty International?
2. Er Kommissionen orienteret om situationen i Tcholliré-lejren gennem en nærmere undersøgelse foretaget af dens repræsentant i Cameroun?
3. Har Kommissionen kunnet danne sig en opfattelse af rapportens rigtighed?
4. Hvis rapporten er korrekt, hvilke skridt overvejer den så at tage med henblik på at forbedre fangernes situation i Cameroun?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(25. november 1992)

1. & 2. Kommissionen har kendskab til den rapport, det ærede medlem nævner, om fangernes situation i Tcholliré.

3. Der skal faktisk være forekommet dødsfald blandt fangerne på dette meget isolerede sted (150 km til nærmeste by) på grund af dårlige fængselsforhold, utilstrækkelig ernæring, mangel på medicinsk pleje og utilstrækkeligt drikkevand.

4. Kommissionen har anmodet delegationen i Yaoundé om at gribe ind over for de camerounske myndigheder med henblik på at få forbedret forholdene for fangerne i fængslet i Tcholliré.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1481/92

af Arthur Newens (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(16. juni 1992)

(93/C 58/37)

Om: Støtte til Somalia

Kan udenrigsministrene i EPS aflægge en erklæring om Fællesskabets holdning med hensyn til de seneste udviklinger i Somalia og i enkeltheder oplyse, hvilken udviklingsstøtte og nødhjælp der gives for at afhjælpe de rystende problemer, som en stor del af befolkningen er stillet overfor?

Svar

(25. januar 1993)

Fællesskabet og medlemsstaterne følger med stor bekymring den rystende situation i Somalia. En række af Fællesskabets ministre, herunder udenrigsminister-trojkaen har for nylig aflagt besøg i Mogadishu for med egne øjne at se på forholdene. Trojkaen bestående af ministre med ansvar for udviklingsspørgsmål besøgte Somalia og Kenya den 12. og 13. september 1992 for at få en førstehåndsvurdering af, hvorledes Fællesskabet og medlemsstaterne bedst kan reagere på krisen. Den samlede fødevarebistand til Somalia i år udgør over 206 000 tons, hvoraf to tredjedele er afsendt og næsten halvdelen nået frem. Fællesskabet har desuden ydet supplerende midler til beskyttelse af nødhjælpsforsyninger i FN's regi. Hver enkelt medlemsstat har endvidere givet store bilaterale gaver, hvoraf nogle har omfattet rehabilitering.

Fællesskabet og medlemsstaterne har for nylig understreget behovet for en målrettet international indsats med henblik på at afhjælpe sulten på Afrikas Horn, herunder navnlig i Somalia, og de hilser med tilfredshed ambassadør Eliassons forslag om en nødhjælpsdonorkoordinationskonference.

Fællesskabet og medlemsstaterne har også kraftigt opfordret alle parter til at overholde FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 733, 746, 751, 767 og 775 af hensyn til den humanitære bistand og national forsoning og til at samarbejde med FN's væbnede sikkerhedsstyrker om beskyttelse af nødhjælpsuddelingen.

Fællesskabet og medlemsstaterne bekræfter deres fulde støtte til FN's rolle i Somalia og især til ambassadør Sahnouns beundringsværdige arbejde. De har opfordret alle parter i Somalia til at samarbejde med ambassadør Sahnoun i hans bestræbelser for at sikre fred og politisk forsoning. Dette indebærer, at der på mellemlang og lang sigt skal udvikles strategier med henblik på genindførelse af lov og orden, afvæbning af alle væbnede elementer og genopbygning af landet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1484/92

af Nicole Fontaine (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/38)

Om: EF-anerkendelse af oprindelsesbetegnelser

Kommissionen har i flere år støttet princippet om, at landdistrikterne skal styrkes ved udvikling af særlige produkter og ved, at den geografiske oprindelsesbetegnelse på visse lokale produkter beskyttes, for at strukturerne på landet kan opretholdes. Europa-Parlamentet udtalte sig om dette spørgsmål under mødeperioden den 19. november 1991.

Imidlertid sker der ikke så hurtige fremskridt om en EF-ramme for en sådan beskyttelse, at der kan forventes en løsning samtidig med åbningen af grænserne, som indebærer en tilfredsstillende retlig ramme til fremme af det nævnte formål.

De berørte erhverv er stærkt foruroligede, og jeg ønsker på deres vegne at få oplyst, hvor langt man er nået med denne ordning, som skal sikre rimelige handelsvilkår og bevare identiteten af produkter, hvis tilknytning til et geografisk område er karakteristisk for særlige egenskaber og samtidig til fordel for en politik, hvis mål er at

opretholde bæredygtige økonomiske aktiviteter i mange af EF's områder.

Hvornår mener Kommissionen, at der vil foreligge et resultat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(12. oktober 1992)

Kommissionen forelagde den 25. januar 1991 Rådet et forslag til Rådets forordning om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbestemmelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾.

På mødet den 19. november 1991 afgav Parlamentet sin udtalelse om dette forslag.

Kommissionen forelagde derfor i henhold til EØF-Traktatens artikel 149, stk. 3, et ændret forslag den 28. februar 1992 ⁽²⁾.

I forbindelse med indførelsen af en fælles kvalitetspolitik vedtog Rådet den 14. juli 1992 en forordning om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbestemmelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler og en forordning om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽³⁾.

Ved disse to forordninger opfylder Kommissionen den forpligtelse, som den indgik i 1988 i meddelelsen om landdistrikternes fremtid, om at iværksætte en sammenhængende EF-politik for kvalitetsmærker og produktbenævnelser samt for oprindelsesbetegnelser.

⁽¹⁾ EFT nr. C 30 af 6. 2. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. C 69 af 18. 3. 1992.

⁽³⁾ EFT nr. L 208 af 14. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1488/92

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/39)

Om: EF-støtte til kroatisk landmænd

Krigshandlerne i Kroatien har medført mange ødelæggelser og skader af enhver art — hvilket er uundgåeligt i en krigssituation — som har ramt civilbefolkningen, der i enhver henseende i sidste instans må anses som ofre for krigen.

Et af de alvorligste tab er manglen på de landbrugsmaskiner (især traktorer), som den kroatisk hær beslaglagde til brug for sine militære operationer, og følgen heraf er, at de kroatisk landmænd står over for problemer i forbindelse med at skulle høste uden de maskiner, som plejer at være af afgørende betydning for deres arbejde.

Mener Kommissionen ikke, at den i solidaritet med det kroatisk folk skal overveje at yde omgående hjælp til landmændene, så disse kan få erstattet de beslaglagte og ødelagte traktorer og få overstået deres årlige høst?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(13. oktober 1992)

I lighed med det ærede medlem beklager Kommissionen dybt konsekvenserne af krigen, som har berøvet de kroatisk landbrugere deres arbejdsredskaber.

Imidlertid består den første prioritet for det internationale samfund i at komme de hundredetusinde af mennesker til hjælp, som på flugt for kampene ankommer til Kroatien i den yderste nød.

Kommissionen har på sin side mobiliseret alle sine ressourcer. Indtil nu beløber de midler, der er bevilget som nødhjælp, sig til 169 mio. ecu.

Mindst lige så vigtigt er det at få standset fjendtlighederne, således at der kan indføres en fredszone, hvor den økonomiske aktivitet kan genoptages.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1499/92

af Henry McCubbin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/40)

Om: Udvikling af humane fælder

Kan Kommissionen oplyse, hvordan beløbet på 375 000 £, som over en periode på fem år er bevilget til udvikling af humane fælder, anvendes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(21. oktober 1992)

Forskning vedrørende humane fælder foretages for øjeblikket af en række canadiske institutioner, og indtil nu har man ikke kunnet konstatere noget behov for (med)finansiering heraf fra Fællesskabets side.

Følgelig er de pågældende midler heller ikke blevet brugt endnu.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1512/92

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/41)

Om: Pilotprojekt under de integrerede middelhavsprogrammer ved Prespes

Som et led i pilotprojektet under de integrerede middelhavsprogrammer i Florina ydede Fællesskabet indtil 1985 420 000 ecu til bygningen af et fiskeopdrætningsanlæg ved søen Mikri Prespa. Bygningen af dette anlæg midt i det fredede område omkring Prespes gav den gang anledning til mange protester på grund af såvel overtrædelse af direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ som faren for, at spildevandet fra fiskeopdrætningsanlægget forårsager eutrofiering af søen. I dag eksisterer disse risici ikke længere, fordi det ovennævnte fiskeopdrætningsanlæg aldrig har været i drift efter at være blevet bygget. Kommissionen bedes på ovenstående grundlag besvare følgende:

1. Havde bygningen af fiskeopdrætningsanlægget og dets finansiering af fællesskabsbudgettet udelukkende til formål at skabe en moderne ruin (jeg hentyder til den forfatning, anlægget nu befinder sig i) samt overtræde den græske lovgivning og EF-bestemmelserne?
2. Ved Kommissionen, om Revisionsretten har kendskab til disse forhold?
3. Agter Kommissionen i tilfælde af, at ovenstående klager underbygges, at kræve, at den græske regering tilbagebetaler den støtte, der fejlagtigt er blevet ydet, og at den genopretter de oprindelige forhold på stedet?
4. Hvilke konklusioner drager Kommissionen af resultaterne af pilotprojektet under de integrerede middelhavsprogrammer ved Prespes? Har den ved finansieringen af de efterfølgende projekter under de integrerede middelhavsprogrammer taget hensyn til disse resultater?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(7. oktober 1992)

1. Opførelsen af et alsidigt udklækningsanlæg ved søen Mikri Prespa havde til formål at foretage en videnskabelig overvågning af søen, som allerede var ramt af forurening, og at genoprette fiskebestanden samt at yde videnskabelig støtte til Prespa-nationalparken og til overvågning af andre søer og områder af miljømæssig interesse i nærheden.

2. Kommissionen er ikke bekendt med, om Revisionsretten er vidende om de gennemførte investeringer og den nuværende situation.

3. Da alt det arbejde, som skulle gennemføres i henhold til beslutningen om at yde støtte, rent faktisk var blevet gennemført, udstyret anskaffet og personalet ansat, udbetalte Kommissionen de tilhørende beløb. Den beklager imidlertid, at investeringerne ikke har kunnet give det oprindeligt forventede udbytte på trods af de mange henvendelser, den har rettet til de græske myndigheder.

Med hensyn til genoprettelsen af de oprindelige forhold på stedet er Kommissionen i kontakt med de kompetente græske myndigheder med henblik på at foreslå passende foranstaltninger.

4. Vedrørende de konklusioner, der kan drages af projektet, kan man nævne de positive resultater i forbindelse med oprettelsen af fælles tjenesteydelser for små og mellemstore virksomheder og for håndværksvirksomheder, uddannelsesforanstaltninger og forskellige former for udvikling af de lokale muligheder, navnlig oprettelsen af en andelsvirksomhed af kvinder med henblik på at drive turistboliger.

Endelig agter Kommissionen på grundlag af erfaringerne i forbindelse med foranstaltningerne forud for de integrerede middelhavsprogrammer at indføje specifikke og detaljerede bestemmelser for overvågning og evaluering af de foranstaltninger, som har indflydelse på miljøet, i kontrakterne vedrørende de integrerede middelhavsprogrammer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1514/92

af Panayotis Roumeliotis (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/42)

Om: Bekæmpelse af forurening af Middelhavet

På grund af det lukkede system, som Middelhavet udgør, samt den øgede skibstrafik mangedobles risikoen for uoprettelig forurening af dette område i forhold til andre have. Denne risiko gør det tvingende nødvendigt at yde en betydelig og direkte støtte til medlemsstaterne ved Middelhavet i form af midler og teknologi til bekæmpelse af forurening. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage på baggrund af ovenstående?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(7. december 1992)

Den regionale konvention om beskyttelse af Middelhavet mod forurening (Barcelona-konventionen) omfatter bl.a. en protokol om samarbejde ved bekæmpelse af forurening fra uheld med olie og andre skadelige stoffer. Under denne konvention er der med henblik på bekæmpelse af

havforurening oprettet et regionalt beredskabscenter for Middelhavet (REMPEC). Som medunderskriver af denne konvention støtter Fællesskabet REMPEC's aktiviteter, hovedsagelig i form af uddannelseskurser med henblik på at forbedre indsigten og handlekraften i nødsituationer blandt de nationale myndigheder, som er ansvarlige for bekæmpelse af havforurening, i de enkelte lande i Middelhavsområdet.

Desuden har Kommissionen ydet finansiell støtte og teknisk bistand til at etablere anlæg i en række forskellige havne til modtagelse af spildolie hidrørende fra skibe (Tunesien, Jugoslavien og Egypten). For øjeblikket yder Kommissionen finansiell støtte til et maltesisk projekt med henblik på at etablere et centralt lager af udstyr på Malta og bidrager til udviklingen af matematiske modeller for spredningen af forurenende stoffer, som udledes på havet.

Bekæmpelse af kystforureningen, navnlig langs Middelhavskysterne, er én af målsætningerne i ENVIREG-programmet. De pengemidler, der skønnes at være til rådighed for dette program, er på ca. 500 mio. ecu for tidsrummet 1990—1993. Medlemsstaterne har det fulde ansvar for iværksættelsen af ENVIREG-programmerne, som nu er under gennemførelse.

Endelig er Kommissionen i fuld gang med at undersøge muligheden for at støtte andre initiativer med henblik på at beskytte Middelhavets vand mod forurening, herunder navnlig:

- at udvikle regionale strukturer til bekæmpelse af større forureninger som følge af ulykker på havet i både den østlige og den vestlige del af Middelhavet
- REMPEC-foranstaltninger vedrørende tilvejebringelse af fyldestgørende modtagefaciliteter i Middelhavsområdet som foreslået på det møde, der afholdtes i Kairo fra 16. til 19. december 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1522/92

af Ben Fayot (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 58/43)

Om: Handel med frimærkesamlinger i det indre marked

Det Internationale Filateliforbund (FIB) og de nationale filateliforbund organiserer en række frimærkeudstillinger via EF. Toldbehandlingen af frimærkesamlingerne har hidtil skabt utallige problemer for frimærkesamlere, idet toldbehandlingsprocedurerne afviger mellem medlemsstaterne.

Da frimærkeudstillinger er kulturelle arrangementer, forventes det, at disse vanskeligheder forsvinder med indførelsen af det indre marked den 1. januar 1993, og at klart identificerede frimærkesamlinger kan cirkulere uden

problemer og i overensstemmelse med klart fastlagte procedurer i hele EF, når dette sker i ikke-handelsmæssig øjemed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(24. november 1992)**

På nuværende tidspunkt er midlertidig import af frimærkesamlinger til en medlemsstat fra en anden med henblik på en udstilling, messe eller lignende ikke pålagt merværdiafgift (artikel 13 i syttende momsdirektiv) ⁽¹⁾. Sådanne varers anbringelse under midlertidige importordninger kræver anvendelse af toldprocedurer og tolddokumenter (EF-carnet, ATA-carnet eller det administrative enhedsdokument), og det er klart, at selv om reglerne er ens på EF-plan, kan der være mindre forskelle i den måde, hvorpå de forskellige medlemsstaters toldmyndigheder udfører selve kontrollen.

Fra 1. januar 1993 vil der imidlertid ikke længere være nogen toldkontrol ved grænserne mellem medlemsstaterne, da varers transport fra en medlemsstat til en anden ikke længere vil være en afgiftsudløsende begivenhed. Som følge heraf kan frimærkesamlere frit overføre deres samlinger fra en medlemsstat til en anden uden at skulle anvende noget som helst dokument eller nogen som helst procedure.

⁽¹⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1985.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1532/92
af Dimitrios Dessylas (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. juni 1992)
(93/C 58/44)**

Om: Den nye internationale lufthavn i Athen (Spata) og de alvorlige miljødelæggelser

Anlæggelsen af den nye internationale lufthavn i Athen i området Spata Attikis og de dermed forbundne arbejder (udvidelse af vejnettet, yderligere bebyggelse og befolkningsskoncentration, industri-, handels- og turistinfrastrukturer osv.) vil anrette særdeles omfattende ødelæggelser på Attikas fysiske, landbrugsmæssige, kulturelle og arkæologiske miljø og gøre det i forvejen utålelig liv til et mareridt for Athens og Attikas fire millioner indbyggere.

Har Kommissionen undersøgt situationen? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe til bekæmpelse af denne nye miljøkatastrofe? Har den anmodet de græske myndigheder om at forelægge en undersøgelse af indvirkningen på miljøet og i bekræftende fald hvornår?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(21. oktober 1992)**

Anlæg af ny lufthavn falder nødvendigvis inden for anvendelsesområdet for artikel 4, stk. 1, i og bilag 1 til direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾.

Det påhviler således de græske myndigheder at forelægge projektet til en ny international lufthavn i Athen (Spata) til vurdering af dennes indvirkning på miljøet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1598/92
af Herman Verbeek (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juni 1992)
(93/C 58/45)**

Om: BST-præparater til SNG

1. Har Kommissionen kendskab til, at den amerikanske kemikoncern Monsanto har lovet Rusland og Ukraine 100 000 doses af et BST-præparat, og at de første partier af denne gave allerede er afskibet?

2. I sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2370/91 ⁽¹⁾ meddelte Kommissionen, at der ikke findes hensigtsmæssige metoder for at kontrollere, hvorvidt importerede produkter indeholder BST-rester. Er dette ikke ensbetydende med, at import til EF af kvæg, kød og mejeriprodukter fra lande, hvor anvendelsen af BST-hormoner er tilladt, nu alligevel bør forbydes?

3. Vil Kommissionen orientere SNG-republikkerne om, at anvendelse af BST-hormoner kan give anledning til problemer for de virksomheder inden for mejerisektoren samt for de kvæg- kødeksportører, der ønsker at eksportere til EF?

⁽¹⁾ EFT nr. C 209 af 15. 8. 1992, s. 12.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(9. november 1992)**

1. Kommissionen har ingen oplysninger om handelstransaktioner mellem det amerikanske kemikaliefirma »Monsanto« og Rusland eller Ukraine.

2. & 3. Rådets beslutning 92/98/EØF af 10. februar 1992 om ændring af beslutning 90/218/EØF om mar-

kedsføring og indgift af bovin somatotropin (BST) ⁽¹⁾ er rettet til medlemsstaterne af Det Europæiske Fællesskab og vedrører kun markedsføring og indgift af BST til malkekøer på medlemsstaternes område.

Kommissionen skal inden udgangen af 1992 forelægge Rådet og Parlamentet en rapport om, hvad der videre skal ske med de nuværende ordninger (som er gyldige til den 30. juni 1993). Rapporten vil omfatte alle relevante aspekter. Kommissionen har ikke til hensigt at tage noget initiativ af den slags, som det ærede medlem nævner.

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 15. 2. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1612/92

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1992)

(93/C 58/46)

Om: Radioaktivt udslip og Projekt Marina

Vil Kommissionen i fortsættelse af sit svar af 7. december 1990 på skriftlig forespørgsel nr. 2096/90 ⁽¹⁾ om radioaktivt udslip fra oparbejdningsanlæg besvare følgende:

1. Hvornår har Kommissionen offentliggjort sin rapport om udslip fra radioaktive anlæg for perioden 1977—1986?
2. Hvornår vil Kommissionen offentliggøre den efterfølgende rapport for perioden 1987—1991?
3. Vil Kommissionen sikre, at den næste rapport om Projekt Marina omfatter data vedrørende radioaktivitet målt fra operationelle atomdrevne undervandsbåde og sunkne atomdrevne undervandsbåde, herunder Komsomolets i den nordlige del af Nordsøen ud for Norges kyst?

⁽¹⁾ EFT nr. C 94 af 11. 4. 1991, s. 31.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(9. december 1992)

1. Rapporten om udledninger for perioden 1977—1986 er for tiden ved at blive offentliggjort.
2. Rapporten for årene 1987—1991 er ved at blive udarbejdet og skulle foreligge i 1993.

3. Der er ikke på nuværende tidspunkt planer om en opfølgning af Projekt Marina for nordeuropæiske havområder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1620/92

af Pol Marck (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1992)

(93/C 58/47)

Om: Import af chilensk fårekød til EF

Kan Kommissionen oplyse, hvilken ordning der gælder for importen af chilensk fårekød til EF?

Er det rigtigt, at det irske og franske marked er lukket for import heraf?

Er det rigtigt, at denne ordning afviger fra den importordning, der gælder for andre tredjelande?

Er det muligt at indføre samme ordning for Chile som for andre tredjelande ved at lade importlicenserne erstatte af eksportcertifikater som led i aftalerne mellem EF og Chile?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(12. november 1992)

Indførsel til Fællesskabet af fårekød fra Chile kommer ind under Rådets forordning (EØF) nr. 3643/85 ⁽¹⁾. Mængden er for Chiles vedkommende 1 490 tons frosset kød, og importafgiften er nedsat fra 10% til nul for perioden 1989 til 1992.

I modsætning til de fleste andre lande, der udfører fårekød til Fællesskabet, har Chile ikke søgt at indgå en aftale om frivillig eksportbegrænsning, men har foretrukket en importordning, som forvaltes af Fællesskabet. I praksis minder denne ordning dog stærkt om ordningen i aftalerne om frivillig eksportbegrænsning. Ordningen for følsomme områder, der gælder for adskillige leverandørlande ifølge aftalerne om frivillig eksportbegrænsning, gælder også for Chile i henseende til udførsel til Frankrig og Irland. Mængderne er begrænset til nul for begge disse medlemsstaters vedkommende.

⁽¹⁾ EFT nr. L 348 af 24. 12. 1985. Forordning (EØF) nr. 1568/92 (EFT nr. L 166 af 20. 6. 1992).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1623/92**af Sérgio Ribeiro (CG)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(24. juni 1992)**(93/C 58/48)***Om:** Regionsudvalget

Ifølge omtalen af pressekonferencen efter det uformelle møde mellem ministre for regionalpolitik i maj måned i Lissabon, som Bruce Millan, medlem af Kommissionen, deltog i, blev Maastricht, Delors II-pakken og Samhørighedsfonden drøftet på mødet, ligesom det blev henstillet at nedsætte et råd for økonomisk og social samhørighed samt fysisk planlægning og eventuelt formelt at nedsætte et udvalg for fysisk planlægning eller et udvalg med dette som ansvarsområde, men der blev ikke sagt noget om Regionsudvalget, som dog er med i Maastricht-Traktaten.

Forholder det sig sådan, at Kommissionen ikke længere interesserer sig for Regionsudvalget, da det som et rådgivende udvalg, der sammensættes af ikke-valgte repræsentanter — som Kommissionen har foreslået — kan blive et inkohærent organ, der kun har en mangelfuld og begrænset repræsentativ legitimitet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan***(14. oktober 1992)*

I modsætning til, hvad det ærede medlem synes at mene, tillægger Kommissionen fortsat oprettelsen af Regionsudvalget stor betydning, og den foreslog, at udvalget skulle bestå af valgte repræsentanter.

Det er Kommissionens opfattelse, at høringen af de lokale og regionale myndigheder ved hjælp af udvalgets udtalelser er et vigtigt resultat i Maastricht-Traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1673/92**af Gerhard Schmid (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. juli 1992)**(93/C 58/49)***Om:** EF-finansierede markhegn i Botswana

Okavango-deltaet i Botswana er et af de mest frugtbare sumpområder i Afrika og livsvigtigt for millioner af vilde dyr. Kvægavlere vil nu med bistand fra EF opstille markhegn, som skal gå gennem deltaet.

Disse hegn vil ikke alene forstyrre de vilde dyrs vandringer, men vil også afskære dem fra vandområderne og vil således udgøre dødsfælder.

1. Er Kommissionen bekendt med dette forhold?
2. Hvorledes vurderer Kommissionen de økologiske virkninger af den pågældende foranstaltning?
3. Undersøgte EF de økologiske følger af dette projekt, inden det gav tilsagn om at finansiere det?
4. Er Kommissionen rede til at standse finansieringen af den form for miljøskadelige projekter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín***(17. november 1992)*

Indhegningsplanen for den nordlige del af Okavango-deltaet blev udelukkende iværksat på regeringens initiativ; den er ikke direkte eller indirekte blevet udformet i forbindelse med et EUF-finansieret projekt og er blevet anlagt med lokale og eksterne midler, som Kommissionen har ingen del i.

For så vidt angår de økologiske virkninger finder regeringen det godtgjort, at virkningerne af denne indhegning i vid udstrækning er de samme som den sydlige indhegning, som omfatter de vestlige og sydlige områder omkring Okavango-deltaet. Der gøres opmærksom på, at den sydlige indhegning, der blev opført i 1982, næsten ikke har haft nogen skadelig indvirkning på de vilde dyrs bevægelighed, medens den samtidig har haft den store fordel at beskytte de vilde dyrs område mod at blive invaderet af kvæg, der kommer fra de bebyggede og opdyrkede landområder i den vestlige og sydlige del af Okavango-deltaet. Det forventes, at den nordlige indhegning vil få lignende konsekvenser. Hegnets linieføring afskærer ikke nogen kendt vandringsrute for vilde dyr, da det er usandsynligt, at vilde dyr ville komme til at strejfe om i de bebyggede og opdyrkede landområder nord for indhegningen. Dette fremgår helt tydeligt af det nationale arealudnyttelseskort, som i december 1989 blev offentliggjort af Botswanas Ministerium for Lokalregeringer og Landområder, hvor linjeføringen af både den sydlige og den nordlige indhegning er anført.

Det bør bemærkes, at regeringen, selv om den nægter at gennemføre en forudgående feasibility-undersøgelse som sådan af indhegningen, ikke har været fuldstændig ufølsom over for andre landes mening, således som det fremgik af den indbydelse, den sendte et hold af amerikanske og europæiske miljøspecialister til at besøge Botswana i januar 1992 for at vurdere sagen. Dette hold, som bl.a. bestod af eksperter som professor Harris, Floridas Universitet, professor Wrammer, Göteborgs Universitet, professor Tietema, Det Frie Universitet i Amsterdam, professor Cooke, Botswanas Universitet, Pfister, Conservation Foundation London, Warren, miljøkorrespondent ved The Guardian London, osv., havde lejlighed til at møde distriktsebedsmænd, de indfødte stammers myndigheder, ikke-statslige organisationer og andre organer, der tager sig af miljøspørgsmål. Holdet

offentliggjorde for nylig sine resultater og konkluderede, at selv om det ville have foretrukket en anden form for hegn, var det enig i, at den eksisterende indhegning var at foretrække frem for ingen indhegning, da det gav en effektiv beskyttelse mod den meget større fare for invasion af kvæg i Okavango-deltaet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1694/92

af Marco Taradash (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juli 1992)

(93/C 58/50)

Om: Situationen i Rumænien

Rumænien befinder sig i en særlig alvorlig situation på det sundhedsmæssige og sociale område, eftersom der er mangel på alt, især på lægemidler, hvilket har særligt alvorlige følger for befolkningens og navnlig børnenes helbred, idet nogle allerede lider af følgerne af mangelfuld pleje og ernæring, forsinket udvikling og uoprettelige misdannelser. Kommissionen bedes oplyse, hvad den foretager sig og har til hensigt at gennemføre i form af hastehjælp og langsigtede integrerede programmer med henblik på at afhjælpe denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(24. november 1992)

Kommissionen er opmærksom på den dramatiske sundhedsmæssige og sociale situation i Rumænien, hvorfor Fællesskabets finansieringer på det sundhedsmæssige og humanitære område (ikke levnedsmidler) siden udgangen af 1989 til nu beløber sig til 75 mio. ecu. En beskrivelse af hele Fællesskabets bistand til Rumænien i 1990 og 1991 er gengivet i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 3000/91 af Patricia Rawlings (¹).

For at imødegå den overordentlig vanskelige medicinske situation, der opstod efter Ceaucescus fald, har Fællesskabet ydet nødlægehjælp (11,5 mio. ecu) i slutningen af 1989 og begyndelsen af 1990. For at afhjælpe mangelen på lægemidler har Kommissionen afsat 22 mio. ecu til levering af lægemidler i to partier, hvoraf det første på 10 mio. ecu er leveret, og resten vil blive leveret i slutningen af november 1992. Ud over disse foranstaltninger har Kommissionen ydet faglig bistand til støtte for forvaltningskapaciteten i de lokale administrationer.

I forbindelse med bistanden til forældreløse og andre ulykkeligt stillede børn (28 mio. ecu), er der gennem et

medicinsk/ernæringsmæssigt program gratis stillet 1 650 tons børnemælk og 120 tons beriget mel til rådighed for henved 350 000 babyer på 0—1 år, og leveret basisfødevarer og lægemidler til institutionsbørn. Ifølge en evaluering har 98 % af målgruppen modtaget det afsendte mælkepulver. Denne foranstaltning er blevet suppleret af en leverance på 1 500 tons børnemælk i forbindelse med Fællesskabets fødevarerhjælp og gennem en undersøgelse af den lokale produktion af børnemælk.

Den anden del af lægemidlerne (12 mio. ecu) er en del af et sundhedsprogram inden for rammerne af PHARE-programmet for økonomisk omstrukturering. Dette integrerede program sigter mod en tilbundsgående omstrukturering af hele sundhedssystemet i landet for at forbedre adgangsmulighederne, kvaliteten og effektiviteten af de sundhedstjenester, der står til rådighed for befolkningen, for bedre at udnytte de menneskelige og materielle ressourcer og derved forbedre befolkningens levevilkår. De enkelte bestanddele sigter mod:

- en forbedring af de sanitære strukturer i første række (2,2 mio. ecu) ved i samarbejde med Verdensbanken at finansiere laboratorieudstyr til 410 ambulatorier
- faglig bistand, som allerede er begyndt, til fastlæggelse af lovmæssige rammer og en prispolitik for lægemidler
- støtte til det nationale blodtransfusionsprogram (6,5 mio. ecu) for med tiden at give Rumænien selvforsyning med kvalitetsprodukter af blod
- forbedring af det administrative og medicinske personales kompetence, både dem, der er i arbejde og under uddannelse, gennem støtte til fastlæggelse af en uddannelsespolitik og -strategi for medicinsk og paramedicinsk personale og gennemførelse af tilpassede uddannelsesprogrammer. I denne forbindelse er der især fastsat et pilotprojekt på seks hospitaler om hospitalsforvaltning og sygeplejeforvaltning og et andet om hospitalsreformer.

Forbedring af kølekæden i distributionssystemet for vacciner og indførelse af systemer for sundhedspleje for ubegunstiget stillede befolkningsgrupper er fastsat i programmet for 1992.

I forbindelse med bistanden på mellemlang sigt til børnehjem fortsætter Kommissionen med at støtte en global politik til børnebeskyttelse til fordel for alle børn i Rumænien (se svar på mundtlig forespørgsel H-697/92 af Simone Martin (²)).

(¹) EFT nr. C 79 af 26. 3. 1991.

(²) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-420 (juli 1992).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1737/92
af Miguel Arias Cañete (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. juli 1992)
(93/C 58/51)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem EF og Marokko

Kommissionen bedes besvare følgende vedrørende gennemførelsen i 1991 af fiskeriaftalen mellem EF og Marokko:

1. Hvilken anvendelsesgrad er der tale om for de forskellige fiskerimuligheder, der er omfattet af protokol nr. 2?
2. Hvilke medlemsstater har fået licenser, og hvor mange er der tale om?
3. Hvilke resultater er der opnået gennem de videnskabelige programmer inden for fiskeriforskning?
4. Har fartøjer fra Fællesskabets fiskerflåde været indblandet i konflikter i disse farvande, og hvordan har man i givet fald løst sådanne konflikter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(6. oktober 1992)

1. Protokol nr. 2, som det ærede medlem henviser til, dækkede perioden 1. april 1991 til 29. februar 1992. Der var tale om en protokol, hvor langusterfiskeriet blev begrænset til fem licenser (med en samlet gennemsnitlig tonnage på ikke over 600 BRT).
2. Denne protokol er blevet fuldt udnyttet af den portugisiske flåde, som er den eneste, der driver denne form for fiskeri i Marokkos farvande.
3. Ifølge protokollens bestemmelser (artikel 2) skulle der ikke gennemføres noget videnskabeligt program.
4. Så vidt det er Kommissionen bekendt, er der ikke forekommet konflikter i forbindelse med dette fiskeri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1744/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. juli 1992)
(93/C 58/52)

Om: Udnyttelsen og udviklingen af Olympos

Det sagnomspundne mindesmærke Olympos, der ifølge den græske mytologi var de gamle guders bolig, er det

mest kendte bjerg i hele verden. Dets myter, historie og ophøjethed vækker med rette fantasi og interesse overalt i Europa og den øvrige verden, og adskillige ønsker at rejse til Grækenland og bestige Olymphen, søge efter de tolv gamle guders paladser og sidde på Zeus' trone.

Der er dog desværre hidtil endnu ikke gjort noget for den rigtige udnyttelse og udvikling af dette bjerg. Bjerget trues derimod af to alvorlige farer: For det første er indbyggerne i de maleriske landsbyer omkring Olympos ikke blevet tilstrækkeligt informeret, og for det andet vil der måske blive gennemført nogle unødvendige projekter, som vil ændre landskabet, krænke stedets historie og skade dets værdi. På baggrund af ovenstående ønsker jeg naturligvis at få oplyst, om det er muligt, og i så fald under hvilke forudsætninger, at udnyttelsen og udviklingen af Olympos kan indgå i et passende EF-program, f.eks. LEADER, så der kan gennemføres en grundig undersøgelse, og de nødvendige projekter kan gennemføres i overensstemmelse med miljøforskrifterne. Kan Kommissionen give de fornødne oplysninger herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(5. november 1992)

Kommissionen er klar over, at Olympos-bjerget har stor historisk, økologisk og turistmæssig værdi, og at der er mulighed for at udnytte det yderligere gennem en skånsom strategi, der respekterer dets historiske, kulturelle og miljømæssige særpræg.

Inden for LEADER-initiativet er der allerede i det operationelle program, som den lokale gruppe fra Elasona har udarbejdet, planlagt en række foranstaltninger til fremme af skånsom turisme og landboturisme specielt på bjergets sydskråninger.

Ligeledes indeholder den operationelle plan fra gruppen Piériki Anaptyxiaki A/S foranstaltninger til udnyttelse af ressourcerne inden for turisme og landbrug og til fremme af små og mellemstore virksomheder i bjergområdet Piéria, herunder Olympos-bjerget. Blandt disse foranstaltninger kan nævnes et tiltag, der går ud på at forskønne bjergets udseende og gøre seværdighederne mere attraktive, samt en undersøgelse af, hvorledes Olympos-nationalparken kan udnyttes bedre.

Disse foranstaltninger dækker i vidt omfang de behov og muligheder, der er for at udnytte Olympos-bjerget. Kommissionen er i øvrigt parat til at behandle ethvert helhedsforslag til udvikling og udnyttelse af dette område som led i strukturinterventionerne efter 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1746/92**af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(2. juli 1992)**(93/C 58/53)*

Om: Vejen fra Ambelonas over Rodia til Skamnia

I adskillige år har departementet Larisas tekniske tjenester været i færd med at anlægge en vej fra Ambelonas over Rodia til Skamnia. Der er tale om et projekt, som er af allerstørste betydning for dette område af Thessalien, fordi det, når det er færdigt, vil bidrage væsentligt til såvel bedre afsætning af varer og produkter som først og fremmest til udviklingen af det verdensberømte bjerg Olympos.

Vil Kommissionen acceptere, at dette projekt kommer til at indgå i et EF-program, der modtager støtte, eftersom det skrider meget langsomt frem på grund af de meget begrænsede midler, der er til rådighed hvert år?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(23. oktober 1992)

Kommissionen er villig til at undersøge mulighederne for at yde støtte til den pågældende vej, hvis de græske myndigheder anmoder herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1770/92**af Maria Cassanmagnago Cerretti (PPE)****til Det Europæiske Politiske Samarbejde***(2. juli 1992)**(93/C 58/54)*

Om: Volden i Libanon

Hvad er udenrigsministrenes holdning til den seneste optrapning af volden mellem Israel og de fundamentalistiske Hizbollah-styrker i Sydlibanon?

Hvilke følger kan denne voldsbølge have for de fredsforhandlinger, der blev indledt med Madrid-konferencen?

Hvad agter udenrigsministrene at foretage i denne sag?

Svar

(25. januar 1993)

Jeg henviser det ærede parlamentsmedlem til det svar, der blev givet på mundtlig forespørgsel nr. 629/92 om samme emne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1977/92**af Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)****til Det Europæiske Politiske Samarbejde***(1. september 1992)**(93/C 58/55)*

Om: Behovene på Albaniens hospitaler

Har ministrene i Europæisk Politisk Samarbejde kendskab til situationen på de albanske hospitaler, som den beskrives i beslutning 1171 (1991) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling, og har de inden for mulighedens grænser ydet bistand til afhjælpning af nogle af disse behov?

Svar

(25. januar 1993)

Den specifikke sag, som det ærede parlamentsmedlem har rejst, henhører ikke under Det Politiske Samarbejdes kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2170/92**af Claude Cheysson (S)****til Det Europæiske Politiske Samarbejde***(1. september 1992)**(93/C 58/56)*

Om: Rapport forelagt de republikanske medlemmer af Repræsentanternes Hus i den amerikanske Kongres, ifølge hvilken Iran er i besiddelse af atomvåben

Ifølge denne rapport er det sikkert, at Iran er i besiddelse af alle — eller praktisk talt alle — de komponenter, der er nødvendige for fremstillingen af to eller tre forskellige operationelle atomvåben (bombe eller sprænghoveder), og at bestanddelene hertil er blevet erhvervet i de islamiske tidligere Sovjetrepublikker. Disse våben skulle blive operationelle mellem februar og april 1992.

I midten af oktober 1991 har iranerne ifølge rapporten fremskyndet arbejdet i deres atomanlæg Ma'alem Kelayah i Quazvin (hvor der ligeledes skal være installeret en atomreaktor af sovjetisk type, som Indien har givet Iran). Til fremstillingen og samlingen af atomvåben har Iran rekrutteret omkring 50 eksperter og 200 teknikere fra atomanlægget Kazakh i Kurchatov (Semipalatinsk 21). I midten af november 1991 har vicepræsident Mohajerani under anvendelse af princippet om, at afskrækkelse kun er effektiv, hvis den potentielle fjende er klar over, hvilken fare han løber, offentligt indrømmet, at hans land udvikler atomvåben.

Vil formanden for EPS kommentere denne rapport og meddele Parlamentet, om udenrigsministrene har behandlet dette spørgsmål?

Svar

(25. januar 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben den største betydning og følger løbende udviklingen på dette område. Fællesskabet og dets medlemsstater er bekendt med påstandene i den rapport, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, og med tilsvarende påstande om, at Iran har erhvervet atomvåben fra SNG, men de har ikke direkte beviser til støtte herfor. Fællesskabet og dets medlemsstater behandler imidlertid sådanne påstande med den største alvor, og Iran er klar over den betydning, vi tillægger, at Iran og naturligvis alle andre stater, der er parter i ikke-sprengstraktaten, fuldt ud opfylder alle dens forpligtelser i henhold til denne traktat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2185/92

af Bernard Antony (DR)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1992)

(93/C 58/57)

Om: Våbenindustrien

Sovjetblokken, som siden 1945 har truet Fællesskabets medlemsstater, er blevet sprængt. Farerne er imidlertid ikke forsvundet.

Den katastrofale tilstand, hvori socialismen har efterladt den østlige del af Europa, fremkalder spændinger og uroligheder. De blodige begivenheder i Kroatien og Bosnien-Hercegovina viser, at der stadig er mulighed for krig i vort kontinent.

Samtidig er de rige lande i Vesteuropa omgivet af fattige og overbefolkede lande i det sydlige og østlige Middelhav, hvoraf nogle som f.eks. Syrien og Algeriet er overbevåbenede og ofte imperialistiske militærdiktaturer.

Fællesskabets medlemsstater bør derfor ikke nedruste, men garantere deres sikkerhed, særlig ved at opretholde en effektiv våbenindustri, der helt uafhængigt kan bevåbne de nationale hære på en troværdig måde.

1. Mener Det Politiske Samarbejde ikke, at de nedskæringer på militærbudgetterne, der er konstateret i mange medlemsstater, er farlige for Europas sikkerhed og skadelige for den socio-økonomiske ligevægt i mange europæiske regioner?
2. Mener det ikke, at disse budgetnedskæringer truer de europæiske landes »selvtilstrækkelighed« på våbenområdet?

Svar

(25. januar 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater er besluttet på at opretholde de teknologiske og industrielle forhold, der er nødvendige for deres sikkerhed. De arbejder herpå både på nationalt plan, og hvor det er hensigtsmæssigt inden for rammerne af andre kompetente institutioner og organer.

Spørgsmålet om de nationale militærudgifter behandles ikke inden for rammerne af Det Europæiske Politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2202/92

af Ernest Glinne (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 58/58)

Om: Protektionisme i USA vendt imod visse europæiske virksomheders fusioner, opkøb og overtagelser

Den 23. august 1988 blev der i USA bekendtgjort en lov, som trådte i kraft samme dato, vedrørende udenlandske virksomheders deltagelse, herunder Thomson, fordi den er statsejet eller har offentlig aktiemajoritet. Loven ændrer Defense Production Act af 1950 og begrundes hovedsagelig på følgende måde:

»e) Faktorer, der bør tages i betragtning. — For dette afsnits vedkommende kan præsidenten eller præsidentens befuldmægtigede under hensyn til landets sikkerhed bl.a. tage følgende faktorer i betragtning:

- 1) den indenlandske produktion og de indenlandske industriers kapacitet til at dække det nationale forsvars behov
- 2) de indenlandske industriers evne og kapacitet til at dække det nationale forsvars behov, herunder disponibilitet af menneskelige ressourcer, produkter, teknologi, materialer, leverancer og tjenesteydelser samt
- 3) udenlandske statsborgeres kontrol med indenlandske industrier og kommerciel virksomhed, for så vidt som dette berører USA's evne og kapacitet til at leve op til de krav, landets sikkerhed stiller.«

Hvad er Rådets holdning til dette, navnlig under henvisning til USA's betydelige deltagelse i fremstillingen af europæisk militært udstyr?

Svar ⁽¹⁾

(25. januar 1993)

Dette spørgsmål er ikke blevet behandlet i forbindelse med Det Politiske Samarbejde.

⁽¹⁾ Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det Politiske Samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2236/92

af Raymonde Dury (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1992)

(93/C 58/59)

Om: Oprettelse af en delegation i Vietnam

I en beslutning af 12. juni 1992 opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at træffe foranstaltninger til åbning af et delegationskontor i Hanoi efter indgåelsen af en samarbejdsaftale. Hvornår og hvordan vil denne opfordring blive efterkommet?

Svar

(25. januar 1993)

Det af det ærede medlem stillede spørgsmål henhører ikke under Det Europæiske Politiske Samarbejdes kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2434/92

af Ernest Glinne (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(8. oktober 1992)

(93/C 58/60)

Om: Bulgarske »arbejdsformidlingskontorer«, som garanterer et job i Fællesskabet

Ifølge La Libre Belgique af 31. august 1992 har de belgiske myndigheder til det bulgarske Arbejdsministerium indgivet over tyve anmodninger om retsforfølgning af foretagender, der forsøger at anbringe bulgarske »specialister« og arbejdstagere på det belgiske arbejdsmarked. Problemet har været offentligt kendt i Bulgarien siden juli 1991 som følge af indrykningen af små annoncer i dagbladene, og et behørigt vedtaget bulgarsk ministerielt dekret, der dog var behændigt udformet som et filter, hvor alle slap igennem, har ikke løst problemet, tværtimod. Bulgarske foretagender, som ofte kun eksisterer i kort tid — det drejer sig om mindst 15 i Sofia alene

og om endnu flere i Varna — afkræver i forståelse med de nationale myndigheder deres klienter et udrejsegebyr, som skal erlægges på stedet i Bulgarien, påtvinger dem kontrakter, hvormed de aftvinges mindst en fjerdedel af den i udlandet indtjente løn, og udsuger dem på anden vis.

Jeg har fået bekræftet, at samme fremgangsmåde også især anvendes for så vidt angår arbejdsmarkedene i de andre medlemsstater og i Nordamerika.

Hvorledes forholder Fællesskabet sig til denne skandale, som ikke er et isoleret tilfælde i Østeuropa, men som dog helt klart er kendetegnet ved konkret støtte fra den bulgarske regerings og bulgarske officielle instansers side?

Hvorledes finder EF's retsakter og medlemsstaternes nationale lovgivning om handel med arbejdskraft anvendelse på denne fremgangsmåde?

Svar

(25. januar 1993)

Det tilkommer medlemsstaterne gennem deres nationale lovgivning og gennem aftaler med andre stater så vidt muligt at forhindre ulovlig arbejdsformidling, som er i strid med gældende retsregler. Det er Kommissionens opgave at foreslå, at medlemsstaterne tager fælles initiativer på de områder, hvor nationale foranstaltninger alene ikke er tilstrækkelige til at hindre stadig hyppigere tilfælde af misbrug som dem, det ærede parlamentsmedlem har redegjort for.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2445/92

af Gianfranco Amendola (V)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(8. oktober 1992)

(93/C 58/61)

Om: Sikkerhedsforanstaltninger i Rådet, hvis der blandt dets medlemmer findes personer, som er sigtet for mafiaforbrydelser

Anklagemyndigheden i Palmi har anmodet det italienske deputeretkammer om tilladelse til at rejse sag mod medlemmet Sandro Principe, som er vicearbejdsminister i den italienske regering. Anmodningen omhandler bl.a. følgende forbrydelser: organiseret kriminalitet af mafia-karakter, misbrug af interne dokumenter og langvarigt bedrageri af særligt alvorlig karakter. Eftersom viceministre kan deltage i Rådets samlinger som stedfortrædere

for ministrene, bedes Rådet oplyse, om det ikke — men naturligvis i respekt for princippet om den sigtedes uskyld, indtil det modsatte er bevist — finder, at der bør indføres generelle forebyggende foranstaltninger i de tilfælde, hvor ministre eller viceministre i medlemsstaterne er sigtet for forbrydelser af mafiakarakter?

Svar

(25. januar 1993)

I henhold til artikel 2, stk. 1, i Traktaten om Oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber

»består Rådet af repræsentanter for medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som delegeret«.

Det tilkommer følgelig den enkelte medlemsstats regering at udpege det af sine medlemmer, som skal repræsentere den i Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2481/92

af Filippos Pierros (PPE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(12. oktober 1992)

(93/C 58/62)

Om: Den tyrkiske stats krænkelser af menneskerettighederne på bekostning af kurderne

Læsning af de tyrkiske aviser giver indblik i, med hvilken grovhed de tyrkiske myndigheder behandler det kurdiske folk, idet der omtales metoder og fremgangsmåder, der er helt uhørte i vor tid. Der kan blandt andet nævnes følgende eksempler: En elev er blevet bortvist fra skolen i et år, fordi han forsvarede kurdernes rettigheder (Cumhuriyet, 25. maj 1992), en 15-årig er blevet tævet af politiet, fordi han erklærede, at han var kurder (Gündem, 15. juni 1992), bønder er blevet udsat for tortur, små piger er blevet voldtaget af militærpolitifolk i landsbyen Fistikli med den begrundelse, at kurdiske oprørere holdt sig skjult i landsbyen (Gündem, 17. juni 1992), en kurdiske oprører blev ophængt i benene fra en lavtflyvende helikopter med det resultat, at han i dag er lammet (Gündem, 5. juli 1992), der er foretaget massetransporter af kurdiske arbejdere ud af byerne for at sende dem tilbage til deres landsbyer (Aktüel, 24. juni 1992), og tyrkiske flygtninge fra Georgien er flyttet til byerne Igdir og Ardahan i Østtyrkiet, hvor flertallet af indbyggerne er kurdere.

Hvilke foranstaltninger agter Det Europæiske Politiske Samarbejde at træffe for at bringe disse systematiske krænkelser af menneskerettighederne på kurdernes bekostning begået af den tyrkiske stat til ophør og standse disse barbarier i et land, som opretholder gunstige økonomiske og politiske forbindelser med Det Europæiske Fællesskab?

Svar

(25. januar 1993)

De tyrkiske myndigheder er udmærket klar over, hvor stor betydning Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger retsstaten og de forpligtelser, Tyrkiet i CSCE-dokumenter har indgået vedrørende rettigheder for personer, der tilhører nationale mindretal, som fastsat i Paris-charteret, dokumenterne fra møderne i Moskva og København inden for CSCE-Konferencen om den Menneskelige Dimension og rapporten fra ekspertmødet i Genève.

I den erklæring om menneskerettigheder, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Luxembourg, siges det kategorisk, at »respekt for, fremme og beskyttelse af menneskerettighederne er en afgørende faktor i de internationale forbindelser og i forbindelserne mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og tredjelande.«

Fællesskabet og dets medlemsstater vil fortsat følge situationen nøje i lyset af den tyrkiske regerings forpligtelse til at forbedre menneskerettighedssituationen i landet og udtrykker håb om, at den tyrkiske regering vil træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2516/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(12. oktober 1992)

(93/C 58/63)

Om: Mord på journalister i Tyrkiet begået af parastatlige organisationer

Fra 18. marts til 9. august 1992, dvs. i løbet af de sidste seks måneder, er der i tyrkisk Kurdistan blevet myrdet otte journalister fra aviser og tidsskrifter tilhørende oppositionen. Gerningsmændene er stadig ukendte. I løbet af samme periode er der endvidere blevet myrdet mindst 50 mennesker, hvoraf størstedelen var lokale medlemmer af Menneskerettighedsorganisationen. Hvilke midler agter Det Europæiske Politiske Samarbejde på baggrund af, at befolkningen i området er overbevist om, at Hizbollah og de tyrkiske parastatlige organisationer står bag de ovennævnte mord, at anvende for at sikre journalisterne og de medlemmer af Menneskerettighedsorganisationen, der er aktive i det sydøstlige Tyrkiet, livet og den legemlige ukrænkelighed?

Svar

(25. januar 1993)

Fællesskabet og dets medlemsstater er bekymret over de drab, der er begået for nylig på journalister, medlemmer af Menneskerettighedsorganisationen og andre personer i det sydøstlige Tyrkiet, og som er tilskrevet Hizbollah.

Der er ikke beviser, der støtter påstandene om, at der er en forbindelse mellem Hizbollah og de tyrkiske sikkerhedsstyrker.

I den erklæring om menneskerettigheder, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Luxembourg, siges det kategorisk, at »respekt for, fremme og beskyttelse af menneskerettighederne er en afgørende faktor i de internationale forbindelser og i forbindelserne mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og tredjelande.«

De tyrkiske myndigheder er udmærket klar over, hvor stor betydning Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger retsstaten og de forpligtelser, Tyrkiet i CSCE-dokumenter har indgået vedrørende rettigheder for personer, der tilhører nationale mindretal, som fastsat i Paris-charteret, dokumenterne fra møderne i Moskva og København inden for CSCE-konferencen om den menneskelige dimension og rapporten fra ekspertmødet i Genève.

Fællesskabet og dets medlemsstater vil fortsat følge situationen nøje i lyset af den tyrkiske regerings forpligtelse til at forbedre menneskerettighedssituationen i landet og udtrykker håb om, at den tyrkiske regering vil træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2517/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(12. oktober 1992)

(93/C 58/64)

Om: Skopjes taktik

Skopje har valgt at følge en provokations- og skærpelses-taktik, idet de demonstrativt underkender den afgørelse, der blev truffet i Lissabon. Idet de insisterer på ulovligt at anvende navnet »Makedonien«, søger de endda at tilrane sig det ubestridte historiske symbol med det makedoniske dynastis sol, som de har sat som våben på deres flag, og antyder derved klart deres territoriale krav over for det tilgrænsende EF-land. Agter Det Europæiske Politiske Samarbejde over for Gligorovs regering at indskarpe, at denne provokations- og skærpelsestaktik ikke vil føre til international anerkendelse af staten Skopje?

Svar

(25. januar 1993)

Det ærede medlem henvises til det svar, som i spørgetiden i oktober blev givet på spørgsmål H-0970/92 af Pierros, og til svaret på hans skriftlige forespørgsel nr. 2392/92 om samme emne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2520/92

af Alexander Langer, Claudia Roth og Gérard Onesta (V)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(12. oktober 1992)

(93/C 58/65)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Kroatien

Er det EPS bekendt, at — som en delegation med deltagelse af blandt andet Claudia Roth, medlem af Europa-Parlamentet, har kunnet fastslå — der i Kroatien, f.eks. i Split, Rijeka og Zagreb, i betydeligt omfang udøves intimidering og til dels også terror mod den serbiske del af befolkningen, hvilket tilsyneladende accepteres af de kroatiskke myndigheder, hvis disse ikke ligefrem yder støtte eller selv deltager heri? Hvad kan EF's observatører oplyse herom?

Hvad har EPS hidtil foretaget sig, og hvad agter den at foretage sig for at indskærpe de kroatiskke myndigheder, at menneske- og mindretalsrettighederne nøje må overholdes, og hvilke konsekvenser vil den i givet fald drage, dersom dette ikke sker?

Hvordan vurderer EPS den kroatiskke regerings program for »national homogenisering«, som tilsyneladende medfører, at »ikke-homogene« indbyggere mister deres arbejde og bolig? Er det EPS bekendt, at man gør det yderst vanskeligt eller endog umuligt for uønskede beboere i Kroatien at erhverve statsborgerskab, og at de pågældende dermed nægtes grundlæggende borgerlige og sociale rettigheder? Hvad kan EPS oplyse om situationen for pressefrihed og meningsfriheden i Kroatien, og hvordan vurderer det programmet »til en demografisk fornyelse af Kroatien«?

Er det også EPS's holdning, at terror, der f.eks. udøves fra serbisk eller anden siden, ikke må anvendes som undskyldning eller endog retfærdiggørelse for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Kroatien, og at Kroatiens demokratiske troværdighed i allerhøjeste grad afhænger af, hvordan menneske- og mindretalsrettighederne udøves? Er EPS ikke også af den opfattelse, at kun overholdelse af menneske- og mindretalsrettighederne i alle republikker og områder i det tidligere Jugoslavien kan føre til fred, og så længe dette ikke er tilfældet i Serbien — men heller ikke i Kroatien og andre steder — vil konflikterne blive endnu alvorligere?

Svar

(25. januar 1993)

Under spørgetiden i oktober blev Europa-Parlamentet på ny underrettet om Fællesskabets og dets medlemsstaters klare, faste og utvetydige holdning til de rettigheder, som de nationale og etniske grupper i det tidligere Jugoslavien og andre steder har, og til den behandling, som de udsættes for. Den »Statement of Principles«, som alle

deltagere i London-konferencen om Jugoslavien kunne tilslutte sig, navnlig punkt IV, V og VI, bekræfter den betydning, som Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger et tilsagn fra alle parter om at respektere de personlige rettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder og modvirke fremgangsmåder som etnisk udrensning.

Kroatien er også medlem af De Forenede Nationer og har ratificeret begge FN's menneskeretskonventioner. Disse konventioner og FN-Pagten indebærer bindende forpligtelser. Vi forventer, at Kroatien vil overholde dem. Der blev i Badinter-rapporten for første gang udtrykt betænkeligheder ved menneskeretssituationen i Kroatien, og den kroatisk regering ændrede sin lovgivning for at imødegå disse betænkeligheder. Under besøg som det i forespørgslen nævnte sættes der imidlertid til stadighed spørgsmålstejn ved Kroatiens overholdelse af disse tilsagn, og vi overvåger omhyggeligt, om de føres ud i livet.

EF's kontrolhold (ECMM) indsender daglige indberetninger om resultater og begivenheder i deres aktionsområde. Menneskeretskoret i ECMM's hovedkvarter sammenstiller oplysninger om menneskeretsspørgsmål, som ECMM-kontrolholdene har indsamlet som led i deres normale overvågning (fra interneringslejre og flygtninge til krænkelse af menneskerettigheder og minoritetsrettigheder), og videregiver dem til IRKK, UNHCR, CSCE og andre organisationer med ansvar for menneskeretsanliggender. ECMM deltager i de regelmæssige firepartsmøder i den fælles kommission, der er nedsat i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 762 med henblik på at overvåge genoprettelse af civil kroatisk myndighed over de såkaldte »Pink Zones«, i denne kommission drøftes der krænkelse af menneskerettigheder og minoritetsrettigheder. ECMM-kontrolholdene har været ude for tilfælde af chikane mod medlemmer af nationale minoriteter i de områder, som kontrolleres af den kroatisk regering. ECMM har opfordret den kroatisk regering til at træffe foranstaltninger til sikring af, at menneskerettigheder for minoriteter i Kroatien beskyttes i fuldt omfang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2677/92

af Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1992)

(93/C 58/66)

Om: Støtte til producenter af hård hvede

I Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder fastsættes i artikel 4, stk. 3, følgende: »Der udbetales et supplement til godtgørelsen for det areal, hvor der dyrkes hård hvede, i de traditionelle produktionsområder, der er

nævnt i bilag II, op til det antal ha, hvor der blev dyrket hård hvede, og hvortil der kunne opnås støtte til hård hvede i 1988/89, 1989/90, 1990/91 eller 1991/92. Producenten kan selv vælge, hvilket produktionsår der skal anvendes».

Kan Rådet bekræfte, at de nævnte produktionsår henviser til såningstidspunktet, og at producenter, der har sået hård hvede med henblik på salg i produktionsårene 1989/90, 1990/91, 1991/92 og 1992/93 — og altså også de producenter, der har tilsået arealer med henblik på høsten i sommeren 1992 — er berettiget til støtte?

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

Svar

(25. januar 1993)

På baggrund af udviklingen i EF-produktionen af hård hvede i de seneste produktionsår følger Rådet og Kommissionen en forsigtig politik, der går ud på at styre denne produktion, navnlig i de områder, hvor denne kornart traditionelt ikke dyrkes. Denne holdning blev stadfæstet af Rådet og Kommissionen under drøftelserne om reformen af den fælles landbrugspolitik. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1765/92 er i samklang med denne målsætning. Det følger af disse bestemmelser, at de arealer, der er tilsået i efteråret 1991 med henblik på høsten i sommeren i 1992 i produktionsåret 1992/93 ikke kan indgå i beregningsgrundlaget for udbetaling af det supplement, der er omhandlet i denne artikel. Denne fortolkning bestyrkes af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1738/89 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsstøtteordningen for hård hvede.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2687/92

af Giulio Fantuzzi (GUE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1992)

(93/C 58/67)

Om: Godtgørelser til traditionelle produktionsområder for hård hvede i Emilia-Romagna

Bilag II i Rådets nylige forordning (EØF) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ indeholder en liste over de traditionelle produktionsområder for hård hvede, som vil kunne modtage supplerende godtgørelse som indført ved reformen af den fælles landbrugspolitik.

Kommissionen udelukkede i sit forordningsforslag og Rådet ligeledes — ved ikke at godkende et ændringsforslag fra Europa-Parlamentet — producenter af hård hvede i de ugunstigt stillede områder i den italienske region Emilia-Romagna fra denne godtgørelse, selv om den pågældende type afgrøde længe har været dyrket i

disse områder, og selv om produktionen har nået et højt kvalitetsniveau og er velintegreret i regionens levnedsmiddelindustri.

Vil Rådet — eftersom udelukkelsen fra godtgørelsen kan få alvorlige følger for producenterne i disse dårligt stillede områder, som i øvrigt er omfattede af EF's Integrerede Middelhavsprogrammer, og eftersom producenterne i forvejen har ringere indtjeningsmuligheder og ingen reelle alternativer — angive årsagerne til denne udelukkelse og oplyse, om det er muligt at medtage de pågældende områder blandt de i bilag II til ovennævnte forordning anførte områder?

(¹) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

Svar

(25. januar 1993)

Rådet og Kommissionen har nu i flere produktionsår været særligt opmærksomme på udviklingen i produktionen af hård hvede og i markedssituationen for dette produkt, da markedsforvaltningsinstrumenterne ikke har gjort det muligt at sikre den ønskede produktionsstyring og hindre en stigning i overskuddene. Rådet er derfor gået i retning af en politik, som tager sigte på at begrænse produktionen til de traditionelle produktionsområder, som er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 3103/76, og på at modvirke den i de øvrige produktionsområder. Denne linje er blevet bekræftet i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik.

Rådet finder imidlertid, at der kræves særbehandling af ugunstigt stillede områder, som producerer hård hvede, på grund af de ulemper, som disse områder må overvinde, og foranstaltningerne i denne henseende må logisk indgå i landbrugsstrukturpolitikken.

Det præciseres derfor i artikel 19 i forordning (EØF) nr. 2328/91 (¹) om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet, som er trådt i stedet for forordning (EØF) nr. 1760/87, at udligningsgodtgørelsen i ugunstigt stillede områder, der producerer hård hvede, ydes uden de fradrag, der normalt anvendes i forbindelse med produktionen af hård hvede.

(¹) EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2688/92

af Luigi Moretti (ARC)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1992)

(93/C 58/68)

Om: Fare for en vending i autoritær retning i Italien og den fælles sikkerhedspolitik

I Italien har flere fremtrædende politikere og ledere af regerings- og oppositionspartier, heriblandt tidligere

ministerpræsident Bettino Craxi, i den senere tid ved gentagne lejligheder i massemedierne gjort opmærksom på faren for, at den politiske, økonomiske, sociale og institutionelle krise i Italien i øjeblikket og den siddende regerings manglende evne til at imødegå den vil give anledning til en vending i autoritær og antidemokratisk retning.

Hvilke foranstaltninger agter Rådet — også med henblik på den Union, der skal oprettes, og Maastricht-Traktatens bestemmelser desangående (artikel A, B og F og afsnit V) — at træffe for at undersøge, om der virkelig er tale om en sådan fare, og hvilke foranstaltninger og forholdsregler agter det at træffe for at forebygge denne fare og en sådan vending, som kunne betyde en endelig underminering af opbygningen af Den Europæiske Union?

Svar

(25. januar 1993)

Det vil være det ærede parlamentsmedlem bekendt, at Rådet ikke har for sædvane at tage stilling til eller at kommentere erklæringer, som politikere har fremsat i medierne.

Fællesskabet og dets medlemsstater har ved mange lejligheder bekræftet den betydning, de tillægger principperne om demokrati og retsstatsprincippet, senest i Traktaten om Den Europæiske Union, som det ærede medlem henviser til.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2713/92

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1992)

(93/C 58/69)

Om: Sikkerheden på atomkraftværker i østlandene

Opløsningen af det tidligere Sovjetunionen og den formindskede sovjetiske indflydelse i de østeuropæiske lande har ændret de politiske og økonomiske forbindelser i denne del af verden og i mange tilfælde medført, at man har opgivet den gensidige bistandspolitik.

Dette er f.eks. tilfældet med atomkraftsektoren, der pludselig mangler kvalificeret personale, ud over at den lider under anlæggenes forældelse og de lave sikkerhedsnormer i disse lande.

Mener Rådet ikke, at Det Internationale Center for Videnskab og Teknologi, der skal oprettes i Moskva, først og fremmest bør sikres eksperter, der kan imødekomme ovennævnte krav, således at de risici, der er forbundet med atomkraftværkerne i SNG-landene og landene i Østeuropa, fjernes?

Svar

(25. januar 1993)

1. Rådet har flere gange understreget, at det er vigtigt, og at det haster med at få forbedret sikkerheden på kernekraftværkerne i Central- og Østeuropa og i republikkerne i det tidligere Sovjetunionen.

Det har bl.a. givet udtryk for, at dette problem må prioriteres højt, når der ydes teknisk bistand til disse lande.

2. Således er der til opfølgning af konklusionerne fra samlingen i Det Europæiske Råd i Rom (den 14. og 15. december 1990) og i overensstemmelse med de retningslinjer, som Rådet har udstukket, og de afgørelser, som det efter udtalelse fra Europa-Parlamentet har truffet i denne forbindelse — uden at det i øvrigt på nogen måde berører den bistand, som medlemsstaterne yder bilateralt, eller det samarbejde, der allerede er indledt eller som på længere sigt vil blive indledt inden for rammerne af samarbejdsaftalerne med landene i Central- og Østeuropa og republikkerne i det tidligere Sovjetunionen — blevet udarbejdet, eller der påtænkes udarbejdet programmer for ydelse af teknisk bistand (PHARE/TACIS), som bl.a. også omfatter spørgsmålet om nuklear sikkerhed i de lande, som dette angår. Det er Kommissionen, der forvalter disse, ligesom det er den, der er ansvarlig for koordineringen af de programmer for teknisk bistand, der vedtages i G 24-regi.

3. Af de konklusioner, som formandskabet udarbejdede efter samlingen i Det Europæiske Råd i Lissabon (den 27. juni 1992) fremgår det bl.a., at Det Europæiske Råd noterede sig den betydelige indsats, der er gjort i forbindelse med PHARE- og TACIS-programmerne for at forbedre sikkerheden i de sovjetisk konstruerede kernekraftværker. Det anmodede — i betragtning af dette problems hastende karakter — navnlig Kommissionen om at forhøje det beløb, der i forbindelse med disse programmer afsættes til nuklear sikkerhed, med henblik på rehabilitering af sådanne kernekraftværker. Det Europæiske Råd anmodede desuden Rådet om at undersøge muligheden for, at Euratom-lån også skal kunne anvendes til investeringer på dette område. Rådet mener at vide, at Kommissionen er ved at udarbejde et udkast til rådsafgørelse herom.

Det Europæiske Råd fandt det i øvrigt hensigtsmæssigt, at der oprettes en multilateral mekanisme for at tage hensyn til sådanne aspekter af teknisk bistand i forbindelse med nuklear sikkerhed, som ikke er omfattet af bilaterale foranstaltninger, og opfordrede de andre G 7-partnere til at reagere positivt på dette initiativ. På München-topmødet blev der herefter vedtaget et handlingsprogram på dette område.

4. Det skal endelig understreges, at Fællesskabet som sådant — uden at dette i øvrigt berører den betydelige bistand, som forskellige medlemsstater yder — så langt er den største bistandsyder på dette område (150 mio. ecu, som er anvendt, eller for hvilke der er indgået forpligtelse, indtil udgangen af 1992).

5. En aftale om oprettelse af Det Internationale Videnskabs- og Teknologicenter (ISTC) blev undertegnet den 27. november 1992 i Moskva af de fire deltagende

parter (Rusland, Fællesskabet, USA, Japan). Centret vil snart kunne begynde sit arbejde i de nye uafhængige stater.

Centrets målsætning er at give videnskabsmænd og teknikere på våbenområdet i Rusland og i de andre stater i det tidligere Sovjetunionen lejlighed til at anvende deres færdigheder til fredelige aktiviteter. Det er hermed tanken primært at lade centrets arbejde bestå i grundforskning og anvendt forskning samt teknisk udvikling bl.a. på områderne nuklear sikkerhed, energiproduktion og miljøbeskyttelse.

Formålet med ISTC's projekter inden for nuklear sikkerhed er dels at løse de tekniske problemer i forbindelse med opførelse og drift af kernekraftværker, dels at udforme et regelsæt, som sikrer, at der fastsættes passende sikkerhedsprocedurer. Målsætningen er at nå op på et sikkerhedsniveau svarende til det, der gælder i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2739/92af **Filippos Pierros (PPE)**

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1992)

(93/C 58/70)

Om: Omfattende vestlige investeringer i Øst- og Central-europa

Under den årlige konference, som de nationale koordinatore under PHARE-programmet holdt den 24. september 1992, understregede de ti modtagerlande, som er dækket af programmet, behovet for større vestlige investeringer og mindre teknisk rådgivning fra besøgende vestlige eksperter.

De pågældende lande forelagde et forslag om skabelse af en hensigtsmæssig overordnet ramme for omfattende vestlige og indenlandske investeringer.

Hvordan stiller Rådet sig til dette spørgsmål, og har det planer om at vedtage en overordnet ramme til fremme af investeringer i disse lande?

Svar

(25. januar 1993)

Den gradvise indførelse af en frihandelszone — ledsaget af foranstaltninger, der tager sigte på også at gøre fremskridt i retning af fri bevægelighed for tjenesteydelser, kapital og arbejdstagere — som omhandlet i De Europæiske Associeringsaftaler mellem Fællesskabet og dets partnere i Central- og Østeuropa (¹), udgør et vigtigt element med henblik på at fremme strømmen af private vestlige investeringer i disse lande.

Denne åbning af markederne ledsages af en omfattende samarbejdsaktion, som Fællesskabet iværksætter blandt

andet via hjælpeprogrammet PHARE ⁽¹⁾, der tager sigte på at fremme den økonomiske reform- og omstrukturingsproces i modtagerlandene og skabe det nødvendige grundlag for markedsøkonomien.

For at øge effektiviteten heraf vedtog Rådet den 16. november 1992 nogle retningslinjer, således at PHARE-programmets interventioner bedre tilpasses partnerlandenes udviklingsbehov. Fællesskabsstøtten, der fortsat koncentrerer om teknisk samarbejde og levering af udstyr, vil kunne omfatte stadig flere andre former for støtte med henblik på at fremme investeringerne i de offentlige nøglesektorer og frigøre produktive investeringer til blandt andet udvikling af små og mellemstore virksomheder (SMV), den regionale omstilling og omstruktureringen inden for landbruget.

Det bør desuden nævnes, at EIB allerede på nuværende tidspunkt foretager interventioner i disse lande til fordel for produktive investeringer og navnlig SMV.

Endvidere har Rådet for at sikre størst mulig effektivitet ved anvendelsen af midlerne til produktive investeringer dels opfordret Kommissionen og EIB til at udarbejde nærmere praktiske retningslinjer for indførelse af finansielle ordninger, der kan supplere EIB-lån, dels understreget, at det er hensigtsmæssigt at etablere et omfattende samarbejde med EBRD og i givet fald andre multilaterale institutioner, som f.eks. Verdensbanken, for at sikre, at de enkelte institutioners indsats kompletterer hinanden.

(¹) Der er blevet undertegnet europæiske associeringsaftaler med Ungarn, Polen og Tjekkoslaviet. Forhandlingerne med Rumænien om en sådan aftale er afsluttet, og aftalen vil blive undertegnet i nær fremtid. Der er forhandlinger i gang med Bulgarien.

(²) PHARE-programmet, der blev indført i 1989 med henblik på at yde økonomisk støtte til Ungarn og Polen, omfatter også Tjekkoslaviet, Rumænien, Bulgarien, Albanien, de tre baltiske stater og Slovenien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2787/92
af Luigi Moretti og Francesco Speroni (ARC)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(16. november 1992)
(93/C 58/71)

Om: Alvorligt angreb på demokratiet i Italien

Under henvisning til,

- at den italienske regering med lovdekret nr. 380 af 18. september 1992 med vage og upræcise begrundelser har forbudt afholdelse af valg i 42 kommuner, heraf to byer med over 100 000 indbyggere

- at nogle af ovennævnte kommunalråds embedsperiode var udløbet
- at vælgerne om nogle dage havde skullet anmodes om at vælge nye forvaltninger
- at sådanne arbitrære afgørelser, hvis overensstemmelse med forfatningen er tvivlsom, er typiske udtryk for kommunistiske og fascistiske diktaturer
- at stemmeretten er en ukrænkelig ret for enhver borger i civiliserede og demokratiske lande, som Unionen er inspireret af
- at det i Maastricht-Traktatens artikel F, stk. 1, hedder: »Unionen respekterer medlemsstaternes nationale identitet og deres styreformer, der bygger på demokratiske principper«

bedes Rådet besvare følgende spørgsmål:

Har Rådet kendskab til disse forholdsregler, som den italienske stat har truffet for nylig?

Hvilke foranstaltninger og forholdsregler agter det at træffe over for den italienske regering for at forhindre, at disse diktatoriske afgørelser bringer demokratiet i Italien og i Fællesskabet som sådant i fare?

Mener Rådet, at denne adfærd fra den italienske regerings side er en politik, der er i overensstemmelse og sammenhæng med ånden i Unionen?

Svar

(25. januar 1993)

Det tilkommer medlemsstaternes kompetente instanser at afgøre, om omstændigheder af den art, som de ærede medlemmer nævner, foreligger, og om de er i overensstemmelse med forfatningen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2832/92
af Claude Desama (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(16. november 1992)
(93/C 58/72)

Om: Fri bevægelighed for arbejdstagere — offentlig administration

I Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, artikel 48, stk. 1, hedder det, at arbejdskraftens frie bevægelighed er garanteret inden for Fællesskabet. I stk. 4 i samme artikel understreges det, at denne bestemmelse ikke gælder for ansættelser i den offentlige administration.

Rådet bedes forelægge sin nuværende fortolkning af indholdet i denne artikel.

Finder begrænsningen i henhold til artikel 48, stk. 4, i lige høj grad anvendelse for alle former for beskæftigelse inden for den offentlige administration? Er der undtagelser, især hvad angår undervisere inden for medlemsstaternes offentlige undervisningssystemer? I bekræftende fald hvilke drejer det sig om, og hvad er retsgrundlaget herfor?

Svar

(25. januar 1993)

Rådet erindrer det ærede parlamentsmedlem om, at det efter EØF-Traktatens artikel 164 kun er Domstolen, der har beføjelse til at fortolke fællesskabsretten.

I henhold til Domstolens faste retspraksis ⁽¹⁾ skal der ved stillinger i den offentlige administration efter dette begrebs betydning i artikel 48, stk. 4, som er udelukket fra anvendelsesområdet for samme artikels stk. 1 til 3, foreslås en række stillinger, der indebærer en direkte eller indirekte deltagelse i udøvelsen af offentlig myndighed og i de funktioner, som skal sikre statens eller de andre offentlige kollektive enheders almene interesser; sådanne stillinger forudsætter derfor, at indehaverne føler en særlig solidaritet med staten, og at der består gensidige rettigheder og pligter, som er grundlaget for nationalitetsbåndet. De stillinger, der er udelukket, er kun stillinger, hvis ansvars- og arbejdsområder har de kendetegn, der karakteriserer den offentlige administrations specifikke aktiviteter på ovennævnte områder.

Domstolen har allerede udtalt, at disse meget strenge betingelser ikke er opfyldt, når der er tale om lærerkandidater ⁽²⁾ og lektorer i fremmedsprog ⁽³⁾; desuden har Domstolen for nylig erklæret, at det samme gælder for lærere inden for den videregående uddannelse ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Se bl.a. dom af 17. december 1980, Kommissionen mod Belgien, sag 149/79, punkt 10, saml. 1980, s. 3881; dom af 26. maj 1982, Kommissionen mod Belgien, sag 149/79, punkt 7, saml. 1982, s. 1845; dom af 16. juni 1987, Kommissionen mod Italien, sag 225/85, punkt 9, saml. 1987, s. 2625, og dom af 27. november 1991, Bleis, sag C-4/91, punkt 6, saml. 1991, s. I-5627.

⁽²⁾ Dom af 3. juli 1986, Lawrie-Blum, sag 66/85, punkt 28, saml. 1986, s. 2121.

⁽³⁾ Dom af 30. maj 1989, Allue og Coonan, sag 33/88, punkt 9, saml. 1989, s. 1591.

⁽⁴⁾ Dom af 27. november 1991, Bleis, sag C-4/91, punkt 8, saml. 1991, s. I-5627.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2834/92

af lord O'Hagan (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1991)

(93/C 58/73)

Om: Moonies-sekten

Rådet bedes oplyse, hvilke kontrolforanstaltninger det har truffet i forbindelse med den såkaldte Moonies-sekt?

Svar

(25. januar 1993)

Rådet har ikke truffet nogen kontrolforanstaltninger i forbindelse med den såkaldte Moonies-sekt, da dette ikke henhører under dets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3007/92

af Alex Smith (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(30. november 1992)

(93/C 58/74)

Om: Rådet (sociale anliggender)

Hvilke kriterier har ligget til grund for beslutningen om, at ét møde i Rådet af socialministre var tilstrækkeligt under det britiske formandskab?

Svar

(25. januar 1993)

Som formanden for Rådet (arbejds- og socialministrene) forklarede på mødet i Udvalget om Sociale Anliggender under Europa-Parlamentet den 22. september 1992 har det britiske formandskab besluttet at sætte sin energi ind på en grundig forberedelse i arbejdsgrupper og under bilaterale drøftelser med henblik på at afholde en enkelt velforberedt rådssamling i slutningen af formandskabet.

UBESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER (*)

(93/C 58/75)

Denne liste offentliggøres i henhold til artikel 62, stk. 3, i Europa-Parlamentets forretningsorden, der lyder således: »De forespørgsler, der ikke har fået en besvarelse fra Kommissionen inden én måned eller fra Rådet eller udenrigsministrene inden to måneder, offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende«

Nr. 3023/92 af Sylviane Ainardi (CG) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: EF's informations- og mediekampagne

Nr. 3024/92 af Fernand Herman (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Informationsprocedurer og tekniske standarder

Nr. 3025/92 af Florus Wijsenbeek (LDR) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Grænseoverskridende persontransport

Nr. 3026/92 af Jan Sonneveld (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fødevarehjælp i form af oksekødskonserver

Nr. 3027/92 af Georgios Romeos (S) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Forfalskning af brændstof ved lastning i havne i tredje-lande

Nr. 3028/92 af Virginio Bettini og Eugenio Melandri (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Forordning om bananmarkedet og situationen i Somalia

Nr. 3030/92 af Jean-Pierre Raffarin (LDR) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Uddannelse og information inden for landbruget

Nr. 3031/92 af Yves Verwaerde (LDR) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Advokaters frie etableringsret i Fællesskabet

Nr. 3032/92 af Yves Verwaerde (LDR) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Almindelig ordning for anerkendelse af eksamensbeviser, der giver adgang til undervisning på de højere læreanstalter — den franske juridiske afgangseksamen

Nr. 3033/92 af Yves Verwaerde (LDR) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Praktikanter med afsluttende eksamen

Nr. 3034/92 af Jessica Larive (LDR) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Seniorkort til de europæiske jernbaner

Nr. 3035/92 af David Martin (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Anvendelse af EF-kvalitetsmærket for fyrværkeri

Nr. 3036/92 af Teresa Domingo Segarra (GUE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Hidtil ukendt erhvervssygdom i tekstiltrykfaget i Alcoy-distriktet (Spanien)

Nr. 3037/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Iværksættelse af en forordning om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke

Nr. 3038/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fastlæggelse af maksimalmængder af olieaffald

Nr. 3039/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Iværksættelse af mønsterprogrammer for familier

Nr. 3040/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: EF. Socialpolitik i sneglefart. EKEM's konklusioner

Nr. 3041/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Støtte til det hellige bjerg Athos

Nr. 3042/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Den økologiske skandale på Attika

Nr. 3043/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Ødelæggelse af vindrueproduktionen i Grevena amt i Grækenland

Nr. 3044/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Pseudovirksomheder, som formøbler fællesskabsstøtten til standardiseret produktion af olivenolie

Nr. 3045/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Afsætning af fællesskabsoverskud af kød og korn

Nr. 3046/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Tobaksproduktionssammenslutningernes krav

Nr. 3047/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: De græske landbrugeres indkomst

Nr. 3048/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Asbestfaren for søfolk

Nr. 3049/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: De græske politibetjentes fagforeningsrettigheder

(*) Den adspurgte institutions besvarelser offentliggøres, så snart de foreligger. Forespørgslernes fulde ordlyd findes i Europa-Parlamentets bulletin nr. 25/C-92 og nr. 30/C-92.

Nr. 3050/92 af Sotiris Kostopoulos (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Udryddelse af en urfisk i Lamia

Nr. 3052/92 af Herman Verbeek (V) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: EF-støtte til granulering af overskudskød

Nr. 3053/92 af Marijke Van Hemeldonck (S) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Uddannelse i demografi

Nr. 3054/92 af Yves Verwaerde (LDR) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: National støtte til fiskeri- og akvakultursektoren

Nr. 3055/92 af Louis Lauga (RDE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Bevaring af naturtyper

Nr. 3057/92 af Christine Oddy (S) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Bahai-samfundet i Iran

Nr. 3059/92 af David Morris (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Foranstaltninger som følge af Kommissionens redegørelse til Den Paritetiske Forsamling AVS-EØF i Amsterdam i 1991 vedrørende ulovligt fiskeri i AVS-farvande

Nr. 3060/92 af Juan Bandrés Molet (V) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Tilladelse til at anvende antistoffer mod HIV

Nr. 3061/92 af James Elles (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Tilsætningsstoffer

Nr. 3063/92 af Neil Blaney (ARC) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fiskeriaftaler

Nr. 3064/92 af Neil Blaney (ARC) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fordelingen af fiskerettigheder

Nr. 3065/92 af Neil Blaney (ARC) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Årlig rapport om erhvervede fiskerettigheder

Nr. 3066/92 af Maxime Verhagen (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Politik vedrørende befolkningen i AVS-landene

Nr. 3067/92 af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Oplysninger om den spanske jernindustri

Nr. 3068/92 af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Termitter

Nr. 3069/92 af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Forbindelserne mellem russiske og europæiske videnskabsmænd

Nr. 3070/92 af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Den europæiske litteraturarv

Nr. 3071/92 af Raymonde Dury (S) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Ratificering af de internationale arbejdskonventioner

Nr. 3072/92 af Raymonde Dury (S) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Pluserix- og pariorix-vaccine

Nr. 3073/92 af Pietro Mitolo (NI) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Begrænsning af overflyttelser af fællesskabsvirksomheder til lande i Østeuropa og den deraf følgende illoyale konkurrence

Nr. 3074/92 af Luigi Moretti (ARC) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Suspendering af finansieringen af CISDCE

Nr. 3075/92 af Luigi Moretti (ARC) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fællesskabsnormer for vinproduktion

Nr. 3076/92 af Gijs de Vries (LDR) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Håndhævelse af direktiv om legetøj i Tyskland

Nr. 3077/92 af Alexandros Alavanos (CG) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Mobile telefoner og det græske telekommunikationsselskab OTE

Nr. 3078/92 af Alexandros Alavanos (CG) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fællesskabsstøtterammen i Grækenland — Athens metro

Nr. 3079/92 af Alexandros Alavanos (CG) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fællesskabsstøtterammen til Grækenland — store hovedveje

Nr. 3080/92 af Alexandros Alavanos (CG) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fællesskabsstøtterammen til Grækenland — naturgas

Nr. 3081/92 af Alexandros Alavanos (CG) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Fællesskabsstøtterammen til Grækenland — jernbaner

Nr. 3082/92 af Alexandros Alavanos (CG) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Nyt uheld på Koslodoy — atomkraftværket

Nr. 3083/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktivet om forbrugerkredit

Nr. 3084/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Den spanske regerings manglende gennemførelse af direktivet om fri udveksling af tjenesteydelser med hensyn til efterforskning og udvinding af olie og naturgas

Nr. 3085/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Den spanske regerings manglende gennemførelse af direktiverne om angivelse af priser

Nr. 3086/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiverne om offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb

Nr. 3087/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(14. 12. 1992)

Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med Spaniens gennemførelse af direktivet om moms på reklamevirksomhed

Nr. 3088/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Ulemperne for forbrugerne ved Spaniens manglende gennemførelse af direktivet om plastrmaterialer og -genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler

Nr. 3089/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Prognoser over passager- og godstrafikken med bil eller bane fra Afrika til Den Iberiske Halvø

Nr. 3090/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Undersøgelser af muligheden for at anlægge en tunnel mellem Marokko og Spanien under Gibraltarstrædet

Nr. 3091/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: De hårdest ramte sektorer som følge af Spaniens manglende gennemførelse af direktivet om etableringsfriheden

Nr. 3092/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Offentlig adgang og frister i forbindelse med offentliggørelse af Kommissionens retsakter

Nr. 3093/92 af José Valverde López (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Administrative procedurer i forbindelse med Kommissionens aktiviteter

Nr. 3094/92 af Henry McCubbin (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Andre former for kontrol end grænsekontrol efter 1992

Nr. 3095/92 af Ian White (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Vurdering af indvirkningen på miljøet og meddelelse af tilladelse til iværksættelse af projektet

Nr. 3096/92 af Mauro Chiabrandò (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Italiens omsætning af direktivet om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge til national ret

Nr. 3097/92 af Mauro Chiabrandò (PPE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Betingelserne for tildeling af kontrakter til italienske banker

Nr. 3098/92 af Wilfried Telkämper (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: VVM-direktivet — krav til de oplysninger, bygherrer skal give

Nr. 3099/92 af Wilfried Telkämper (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: VVW-direktivet — fortolkning af direktivets artikel 9

Nr. 3100/92 af Wilfried Telkämper (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Den tyske lov om hovedlandeveje og den tyske VVM-lovs overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF

Nr. 3102/92 af Ernest Glinne (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Sammenligneligheden mellem oplysninger inden for småbørnsforskningen

Nr. 3103/92 af Gianfranco Amendola (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Anlæg af en ny havn i Civitavecchia ved Rom

Nr. 3104/92 af Jean-Pierre Raffin (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Losseplads i Rognes (Bouches-du-Rhône, Frankrig)

Nr. 3105/92 af Virginio Bettini og Gianfranco Amendola (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Fuglefangst i Pontida (Bergamo) i Lombardia, Italien

Nr. 3106/92 af Gianfranco Amendola, Jean-Pierre Raffin og Virginio Bettini (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: EF-finansiering af naturbevarelsesforanstaltninger i østlandene

Nr. 3107/92 af François Guillaume (RDE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Fortegnelsen over vindyrkningsarealer

Nr. 3108/92 af François Guillaume (RDE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Fortegnelsen over vindyrkningsarealer

Nr. 3109/92 af Georgios Romeos (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Negative følger for producenterne som følge af ulovlig landbrugsstøtte

Nr. 3110/92 af Marie-Anne Isler Béguin (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: EF-støtte til et prøvebaneprojekt i Morhange (Frankrig)

Nr. 3111/92 af Marie-Anne Isler Béguin (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Omlægning af tidligere militærområder

Nr. 3112/92 af Marie-Anne Isler Béguin (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Ydelse af støtte til et prøvebaneprojekt i Morhange (Frankrig)

Nr. 3113/92 af Maartje van Putten (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: EF-projekt i Guatemala

Nr. 3114/92 af Klaus Hänsch (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: EF-handlingsprogram om bevægelseshæmmede personers mobilitet

Nr. 3115/92 af Detlev Samland (S) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Pensionsordning for vandrende arbejdstagere

Nr. 3116/92 af Max Simeoni (ARC) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Miljøstatus over biobrændstoffer

Nr. 3117/92 af Virginio Bettini og Gianfranco Amendola (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Vedtagelse af lokale »Agenda 21« i EF

Nr. 3118/92 af Virginio Bettini (V) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Placering i Montichiari-området (Brescia — Italien) af et anlæg til behandling af særligt affald og giftige stoffer

Nr. 3119/92 af Teresa Domingo Segarra og Alonso Puerta (GUE) til Kommissionen (14. 12. 1992)

Om: Genoprettelse og beskyttelse af miljøet i Albufera de Valencia